

JÁSZ-APÁTI

ÉS VIDÉKE.

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . .
Fél évre . . . . .
Negyed évre . . . . .

Megjelenik minden szombaton.

Egyes szám ára 20 fill.

Nyilttér soronként 40 fill.

Kérlatokat vissza nem adunk.

Beköszöntő.

A sajtó a kultura fokmérője. Ott, a hol a kultura talajt talált szükséges, hogy feltámadjon a sajtó. Mit jelent az ujság, az a papiros sok apró fekete betűvel? A tudást, a haladást. Az emberek tudásuk morzsáit odaviszik az ujságba, oda viszik azért, hogy ott megtestesüljenek s így jussanak sokak kezébe, onnan az elmébe-szivekbe. A hogy az ujság a zakatoló nyomdagépből kijön, már nem néma papiros, hanem kiáltó szó!

Ezt tekintjük mi is midőn „Jász-Apáti és Vidéke” címmel lapot indítunk meg. Érezzük, tudjuk, hogy szükség van rá, szükséges, hogy egy tárgyilagos igazságot hirdető lap jelenjen meg.

Két kötelességet vállalunk magunkra, e két kötelesség: az igazság és a hazaszeretet. Az elsőt hirdetjük, az utóbbit plántáljuk, Lapunk kiáltó szó lesz, az igazság kiáltó szava, és a hazaszeretet katekizmusa! Lapunknak min-

den sora e kettőt fogja kifejezésre juttatni.

Két célt tűzünk ki magunk számára a jövőre s e két cél elérésére szenteljük minden erőnket.

E két cél: városunk és az egész járás, valamint a társadalom egészséges fejlődésének az előmozdítása.

E két kötelességet magunkra vállalva, e két cél felé törekedve adjuk lapunk első példányát a nagy közönség kezébe. Reméljük, hogy siker fogja koronázni nemes törekvésünket annál is inkább, mivel nem csak jó, pártatlan, igazságos lap lesz a miénk, hanem tartalmas is és szép irodalmi, közgazdasági cikkeinket az ujságitás legavatottabbjai fogják írni.

Hisszük, hogy a nagy közönség az ezerszemű Căesar olyan jó akarattal veszi ügyünket, mint amilyen ambícióval, munkakedvel és komoly törekvéssel készülünk mi a jövőbe, küzdeni kötelességeinkért, sikra szállni céljainkért!

Bátran tekintünk a jövőbe, mert tudjuk, hogy itt a derék munkát az igazságot, a tiszta pártatlanságot e közönség méltányolni fogja!

Lapunk előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 8 kor. (4 frt.)
Fél évre . . . . . 4 „ (2 „)
Negyed évre . . . . . 2 „ (1 „)

mely összeg a lapkiadóba Galamb Zoltán könyvnyomdájába, Jász-Apáti küldendő.

A szerkesztőséget érdeklő összes dolgokat kérjük László Andor Jász-Apáti címre küldeni.

Hazafias tisztelettel.

A „Jász-Apáti és Vidéke”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

TÁRGY.

Másodvirágzás.

Mondják egyszer lehet szeretni,
A szív csak egyszer gyul lángra,
Ha egyszer igazán szeretünk —
Ugy soha-soha nem felejtünk
És nem ég többé a szikra.

Én érzem most, hogy újra élek
Szívem újra lángot fogott,
Mint utféli akácfa, szívem —
Egy röpké perc és — oh Istenem . . .
Szép másodvirágzást hozott.

Ha Isten éltet jól megőrzöm,
Plántálgom öntözgetem,
És elviszem örök tavaszba, —
Hol bűvös szárnyát nap kibontja,
. . . És virít tán majd énnekem.

Csókolgom májd ajkaimmal,
Tavasz lesz mindig kikelet,
És minden csókjut az kérdezem
Édes akác oh moná meg nekem
Erzel-e viszont szerelmezt?

László Andor.

A haláttan.

Eintalok voltak. Az ifju pelyhedző bajszu, szenvedélyes, csupa tűz, csupa poezis — igazi költő. Egyetemre járt. Nem az „egyetemi polgár” címre vonzotta, oda hanem komoly törekvése és nagy tudományszomja. Szabad óráiban költészettel foglalkozott. Költő, író akart lenni. Nagy tervek kavargtak elméjében. Fel akart jutni a magashá, hoi tele van a levegő hirrel dicsőséggel.

A leány is művészlélek volt. Szép, mint a ma nyílt lilium, karcsu, szőke, buzavirág-szemű, ábrándos. Nagy része volt a szegénységből s azért gyűlölte. Színészpályára vágyott. Ábrándos óráiban ott látta magát a deszkákon, melyek a világot jelentik, amint tapot és habért arat. Az ujságok hasábokat írnak róla, a közönség dicsőíti. — Hiábavalók voltak szegény szülei ellenkezései, állhatatosan megmaradt terve mellett.

Beiratkozott a színészközlőbe.

Ez a leány bilincselte le az ifju szívet és ejtette őt magát rabjává. Egy házban laktak. A komoly ifju, aki eddig csak tanulmányainak és költészetének élt, meglátta a leányt megkedvelte és hogy szerelem lett ez érzelmű, annak tulajdonítható, hogy a leány közeledett feléje — szerelmű.

Esténként ha együtt voltak, az ifju szavalni tanította a leányt. Költő zölket, szíve-

ben lángoló tüzét átömlesztette a leány lelkébe. Megtanította érezni, lángot gyújtott a szívében. S olyan boldog volt. Mig tanította a leányt, addig maga is megtanult álmodni a boldogságról, a jövőről. Szinte gépiesen írta a költeményeket, melyeket a leány betanult és elszavalt. Sőt néhány jelenetet is írt, melyeket esténként együtt próbáltak. Most más volt költészetének iránya: színműíró akart lenni. Vágyott szindarabokat írni, a melyekben a leány játszhason. Ugy álmodta, hogy egyszer a leány fogja színműveit diadalra vinni.

Igy multak el az iskolaévek. A leány elvégezte tanulmányait és kiléphetett a lámpák elé.

Egy ideig még találkoztak. A leány első szerepeit még az ifju tanította be vele, de később mindikább elváltak utjaik. Amiről együtt álmodoztak: a hírnévről, a dicsőségről, az csak a leánynak jutott. Minél magasabbra ragyogott a leány szerencsecsillaga, annál inkább kerűgette az ifjut, kit viszont a megélhetés és a mindennapi élet egyéb aprólékos gondjai terelték más utra.

Embert meghaladó erővel dolgozott. Állást nem vállalt, hogy annál több időt szentelhesen kedvencz munkájának. Egy színművésznővel dolgozott. Ennek a sikerétől várta álmának teljesülését. Nagyon akart alkotni. Azt a mérhetetlen erőt, tehetséget, melyet magában érzett, ebbe a színműbe akarta ön-

cs.

Kialtó szó . . !

(L.) Egy célja van az egész mindenségnek, egy cél felé törekszik az egész emberiség s e célról — évezredek megismerése után — még ma is nagyon távol van,

A cél: a testvériség!

Az akadály: az Isten képére teremtett ember. Igen az az ember a ki a Teremtő „legyen“ szóra támadt. Az ember az oka, hogy a világ tenálása óta az eszményi testvériség, a mi a felebaráti szeretettel páros még ma sincs meg.

Az első emberpárt lángpalossal űzte ki Éden kertjéből az angyal s ime hasztalan volt, mert az emberben még ma is benne van a tiltott utáni vágy.

A testvérgyilkost megbélyegezte az Ur s a Kainok száma mégse fogyott meg, ellenkezőleg át öröklött.

Noé galambja a béke olajágával tért vissza a bárkába, s a bárkában lévőek ujongva özönlötték el a száraz földet, azonban a mentő bárkát, a galambot visszahagyták a pusztulásnak. Így van ez most is. A veszélyben lévő ember ujongva fogadja a rajta segítő, de ha megmenekül, miatta elveszhet a nemes pártfogó.

Sokrates lehozta az isteneket az Olympusról, hogy a halandó ember szemtől-szembe lássa őket s hozzájuk hasonló igyekezék lenni. Csalódott. A nép kinevelte, sárral dobálta őket, —

teni. Olyan szorgalommal és ambícióval dolgozott, mint aki biztos a sikerben.

A leányt tette. Tudta, észrevette, hogy az mindinkább elhidegül iránta s azért valami csodásat, újat akart alkotni, amelyvel magához lánczolhatja a leányt és hogy a fiatal színész nő abban a szerepben, melyet részére ír, meghódítsa a világot.

Hézzet, fázott, de meg nem tántorodott. Hónapok, évek teltek, A színmű még mindig nem készült el. Mindig talált valami javítani valót. Tökéletes munkával akart előlépni. Eközben teljesen elhanyagolta magát. Nem vette észre az önmagán és körülötte beálló változásokat, hogy ruházata kopott és arczsine mind halványabb lesz.

Csak a színműre gondolt s ez a gondolat tartotta benne a lelket.

Végre elkészült. Ahogy letisztázta és fogaatta a sűrűn teleírt papírlapokat, azok suhogását a közönség tapsviharának véte. A gyorsan vezetett toll perczezésénél úgy tetszett neki, mintha a szerzőt hívó közönséget hallaná. Összeszorította szemét előtt a sorok, meggörnyedt a sok írásban, de mégis folytatta munkáját. S a hogy írt, kicsordult szeméből a könny, összeszorította fogait, melle hevesen zihált és vérsere harapálta ajkát, de mindezt nem vette észre. S amikor elkészült, benyújtotta darabját ahhoz a színházhoz, melynek a leány játszott.

A darabot elfogadta, s azonnal felvették a próbák, ő maga rendezte. Azzal a türelemmel, fáradsággal, odaadással, melylyel meg-

Így van ez most is. Egyesek megmutatják azt az utat, amelyik az emberiség boldogulására vezet, ámde az ember kineveti, kigunyolja.

Mózes a tizparancsolattal igyekezett az embert a jó utra terelni. Kárba veszett fáradsága. Utódjai kijátszották a tizparancsolatot

Jézus nagyobb volt Sokratesnél és Mózesnél, ő az embereket emelte fel az Istenhez, azt hitte, hogy a nép megszereli az Istent, aki maga az irgalom a szeretet, a legközelebbi, a legjobb. Hitte, hogy az ember megszereti az Istent és az Isten iránti szeretetből önként következik a felebaráti szeretet.

S mi történt?

Lucifer nagyra növesztette az önszeretet. Elnémitotta az Isten iránti szeretetet, maga alá gyúrta a felebaráti szeretetet s már azon a ponton volt, a melyen csupa önszeretéből önmagát készült fölfalni.

Igy volt, így van.

A mai társadalom még mindég, sőt tán jobban beteg, mint volt valaha.

Isten a saját képére teremtette az embert. Ime hány ember porba dobja magát. Örül, vak szenvedély lázas állapotában nem retten vissza a legrémítőbb a legborzasztóbb büntől sem.

Érzéketlen ma az ember. Nem ismer irgalmat, nem ismer szeretetet, lelkiismeretet a józan ész diktálta kötelességeket. Felebaráti szeretet és kötelességet meg éppen nem ismer. Sújtani

írta a darabot. A főpróba után, melyről a szakértők elismerőleg nyilatkoztak, a boldogságot élájt.

Másnapra volt kitűzve a bemutató előadás. Az előtt még egyszer végig vizsgálta mindent. Megnézte a díszleteket, a jelmezeket s a mikor a függöny fölgördült, a kuliszák mögött várta a sikert.

Az első felvonás véget ért.

A hogy a függöny leereszkedett, önkéntelenül nagyot sóhajtott s idegesen igazgatta ruháját. Várta, hogy a közönség kihívja. De csak a szereplőket hívták, köztük első sorban a leányt.

Összeszorult a szíve. Mégjobban fájt neki, hogy a leány feléje se néz az ünneplés után úgyet se vette rá, öltözőjébe vonult. Várt türelmesen. Majd a második felvonás után.

Ennél sem.

Ismét csak a színészeket hívták, Szegény poéta! Sülyedni érezte maga alatt a színpadot, annyira fájt neki, hogy bágyadtan dőlt a kuliszákhoz. Ebben a pillanatban surrant el mellette a leány, de nem vetett rá egy pillantást sem. Mintha tört dőlték volna szívébe, úgy fájt ez neki. Hát nincs egy szava sem hozzá? Amíg ő érete dolgozott, a leány egészen elhidegült volna tőle?

Nem, ezt nem hitte. Bizonyára kimegytél a szerep s azért nem szólsz hozzá. Szegény! Nem gondolt arra, hogy a leány megutálta lompos, kopott külseje miatt s a nagy munka okozta leányesége. Ő nem vette észre magát, hogy napról-napra soványabb lett, megcsunyult. A nagy, fáradság, lelket-

ártatlant, bemocskolni, lábbal tiporni a becsületet, ezeket nyugodtan, minden lelkiismeret furdálás nélkül megtenni, — az köznapias. Korlátot vonni maga és ember társai között, magát kiválasztottnak tartani, kasztokat tobozni hivatásnak tartja. Nincs idealizmus, a lélek csendessége, a szív tisztasága, — a materializmus pósványába sülyedt az ember. Már benne van, — a pósvány fél testét takarja és félő, hogy egészen elföldi.

De ennek nem szabad megtörténi. Ember légy erős és küzdj meg a csábító kigyóval — az ármánnyal, a romlás, a bűn gonosz szellemével — térj magadba. Társadalmi rossz szokásaidat rázzad le magadról, erkölcsi érzésedet add vissza a tisztaságnak. Ezzel tartozol Istennek és felebarátodnak.

Mert csak olyan nemzet lehet nagy, hatalmas, utólréhetetlen a hol az ember érzi, tudja, hogy Isten képére van teremtve. Csak oly társadalom lehet erős, melynek erkölcsi alapja szilárd és meg-ingathatlan.

Ébredj ember gonosz álmaidból, lásd be hogy bűnös vagy. Tisztulj meg és hirdesd a tizparancsolat leg-szebbjét, amelynek megtartása kulcs a boldoguláshoz: hogy „szeresd felebarátodat, mint tenemagadat!“

HIREK.

Zeneestély. A kaszinó csütörtökönként tartani szokott zenepártoló estélye legutóbb

elmét élő munka megtörte. Nem képzelte oly hálátlanak a leányt. Arra nem is gondolt, hogy a leány nem tudott az ő küzdelmeiről, szenvedéseiről. Csak most érezte, ezen a szép napon, melyen a gyönyörű reggelt várta, melyen a leányt birni gondolta, hogy az semmibe se veszi. S ez fájt neki nagyon. Jobban, mint az, hogy a közönség nem hívja. Amazt elvesztettnek látta, ez még be-következik a harmadik felvonás után.

A darabnak vége. A vasfügöny is le-gördült, miután a közönség vagy huszszor kihívta a szereplőket. Előbb még sárgás arcra kipirult az ünneplés boldogságától, egy ideig még ott állt a leeresztett függöny mögött, — nem birt elmozdulni a helyéről. Sirt, zokogott A személyzet körülállta, nem tudva mire vélni viselkedését. Egyszerre hirtelen felkapta fejét, szemével végigfutott a körülállókön . . . őt kereste.

Nem volt ott.

Fájdalmában felszisszent. De csak egy pillanattal tévovázott még. Megemberelte magát. Lassan tántorogva indult a kijárat felé s erőltetett mosolylyal fogadta a személyzet üdvözlését.

A kijáratnál találkozott a leánnyal, aki át volt már öltözve. Meglátva az ifju költőt, megállt előtte s halkán, úgy, ahogy a körülállók ne hallhassák, mondá:

Ami eddig érttem tőle, a ma elkerültem visszafizettem. Azt hiszem, ezzel beéri. De legyen meggyőződve, hogy a jövő darabját is sikerre fogom vezetni!

ls megtartott. Kár, hogy jeles bandánk kitűnő játéka csak oly keves közönséget tud vonzani, de viszont konstatahatjuk, hogy a kevés közönség élvezettel halgatta a zenét különösen kitűnő primásunk Rácz Barna szólóját, csak az a baj, hogy üveghangon mindig egy és ugyanazon nótát játsza s mi művészi játéka dacára is végre unalmassá lesz. Valami újat kértünk. Mint halljuk ezen estély legközelebbi teatestélyvel lesz egybekötve, ami bizonyval kellemes lesz s előre is biztosítva látjuk a sikert. Legközelebb Palotási volt főjegyző darabját fogja játszani a zenekar.

Személyi hírek. A m. kir. igazságügy-miniszter Dr. Csány Iván betétszerkesztő kir. albirót ugyanezen minőségben áthelyezte a nyiregyházi kir. törvényszékhez, s Dr. Kövényesdy Elek püspökladányi aljegyzőt betétszerkesztő kir. albiróvá ide kinevezte. Mint halljuk Vágó Pál festőművész néhány hétre Szegedre utazik. Ez alkalommal felemlítjük, hogy Vágó Pál a „szegedi árvíz“ című festményét — úgy tudjuk — legközelebb Budapesten kiállítja. Bizonyára sok bámolója lesz a látlaton, s méltán a kiállítás szenzációs képe lesz.

Választás. Jászkiséren a községi képviselőtestületi tagok választása, mint halljuk e hó 20-án tartatik meg.

Vásár. A jászberényi vásár e hó 8 és 9-én lesz, melyre minden állat felhajtható.

A közigazgatás egyszerűsítése elrendeltetett Dr. Cseh József főszolgabíró a jász-ladányba gyűlése hívta meg, a czélból hogy ott az egyszerűsítést megbeszéljek s aztán egyöntetűen járjanak el majd az egyszerűsítésnél.

Gazdák zászlója. A helybeli gazdák kom-pás kivételül zászlót vettek, melynek felavartására zászló felszentelési estélyt fognak rendezni.

Választás. Városunk községi tisztviselő-választása, mint biztos forrásból jelenthetjük karácsony és újév közötti napokban lesz s a korteskedések már javában folynak. Előre láthatólag nagy küzdelemre van kilátás különösen a bírói tisztségre aspirálók között.

Gyűjtögetés. F. hó 1-ső napján este 9 órakor Szabari Lajos jász-apáti lakos nád tetejű házában Antal J. János fiatal legény felgyújtotta. A tüzet szerencsére eloltották. A kár csak 20 korona. A tettes ellen kit még a helyszínen elfogtak a csendőrség feljelentést adott be a járásbíróhoz.

A jövő Munkácsya. Egy parányi 10 éves gyermekről szól tudósításunk. Tóth Rigó János városunk szülöttét nagy megiszteltetés érte, olyan a mely talán életére is befolyással lesz. Nemrégben meg a derék suszter mesterséget tanulta, de beteg lett s a mestere elbocsájtotta. Csodálata méltó, hogy ez a gyerek minő ügyesen rajzolt Szinte mondhatjuk, hogy aránylag műveltséghez és fiatal korához rajzai művésziessék. Nemrégben felküldte valaki ezeket Budapestre egy jó nevű újságírónak, a ki elvitte a rajzot a képviselő házba a hol a nagyságos követ urakat meg-lepte — mint írja — az a naivság melylyel ez a gyerek a papirosokat telerajzolja. Legközelebb a vallás és közoktatásügyi miniszter urnak mutatják meg a rajzokat s így remélhető, hog városunk szülötté holnap Budapestre kerül, a hol állami költségen taníttatni fogják. Minden esetre figyelmébe ajánljuk a jövő Munkácsyját városunk illetékes köreinek.

Andrásnapi vásár. Az idei Andrásnapi vásár igen élénk volt. A kora reggeli órákban kezdődött a vásári árus ezekerek és koscsik-hosszú sorokban döcögtek a vásártérre, a hol ezalatt már javában folyt a munka. A vásárosok sokasága, a mint mindig is a maga dolgát végezte igen fürgé képétnyújtott a szemlélőknek. 9 órára már készen is lett ki a munkájával s csak a vásári bíróval tartak még. Ezek is megjöttek csakhamar. Csak

nép özönlött az utcákon s a vásártér csakhamar megtelt vásárlókkal. Igen sokan voltak a vidéki idegenek is. Az áru vásár örömmel jelenthetjük közepes eredményt mutathat fel. Az állatvásár is igen élénk volt. El let adva: 146 drb. 16, 482 drb. szarvasmarha, 15 drb. juh, 1 drb kecske és 125 drb. sertés összesen 769 drb.

Szörnyet halt. Nov. 30-án este özevgy Makos Emáné árokszállási lakos amint fiával Gyöngyösön a vasutállomáshoz mentek, hogy Gyöngyösön, oly szerencsétlenül estek az ott lévő Merges nevű mély árokba, hogy az asszony szörnyet halt, fia pedig súlyos betegesen fekszik.

Képviselő testületi gyűlés. F. hó 5-én d. e. 10 órakor képviselő testületi gyűlés tartatott a következő tárgyakkal: 1. A községi új épületek átvételéről a bizottság jknyve. 2. A pénztézetek ajánlásáról jelentés. 3. Megyei bizots tagok száma és kerület beosztása iránt felhívás. 4. Az árvafartalék alapból 15000 korona árvatári alapra áttétele. 5. Kun-Halás város átírata a redentoinalis összeg visszatérítéséért. 6. A községi alkalmazottak nyugdíj szövetkezetének felhívása. 7. Vágan-nyudji szövetkezetének felhívása iránt intézkedési biztosok alkalmazása iránt intézkedési. 8. A közbizottság lepdalászoása. 9. Járda alapra 224 kor. 80 fill áttétele és járda tisztogatók alkalmazása. 10. A költségvetés némely cziménél a tulkiadás bejelentése. 11. Némely cziménél a tulkiadás bejelentése. 12. Fuchs János kérvénye 800 ványozásáért. 13. Imrik Sándor kérvénye. 14. András Mihály óras kérvénye. 15. Hunyadi Lászlóné kérvénye porta átadásáért. 16. Gazdák templomi zászlójának beszerzése. A közgyűlés határozatát jövő számunkba részletesen közöljük.

TÁRSASÁG.

Jégre.

Itt van már a zord kemény tél
Nem sokára lesz már hó,
Jégre lányok, jégre ifjak!
Ez lett ma már a jelszó.

Oh milyen jó, mily élvezet
Fagyos téinek idején.
Nyilcsbesén siklani át,
Sima jégnek tükörén

Itt a párok, ott a párok
Nincs gardedam oh mily jó!
Nincsen tiltva semmi, semmi
Szabad játék, szabad szó.

Tüzet fog a korcsolyájuk
Tüzet a szívük is tán,
A mint futnak kéz a kézbe,
A Jégmező parketján.

Szinte látom szép hölgyeknek
Picziny fitos orrukat,
Arczukon a piros rózsák
Fagytól nyílt virágokat.

Látam amint korcsolyát fűz
Ujjhegyével az ifju,
Majd boldogan utra kelnek
Jégre banat, rétre bu-

Dehogy látom, hej csak láttam
Réges régen biz talán,
Hogy Apátin korcsolyáztak
Jég volt Nagy Pálnak taván.

De ez évben csendes minden
Nincs Apátin jégmező.
Nagy Pál tava szomjaz szörnyen
Vizet ihaték már ő.

Fel barátim, kiben még az
Ifju pezsgó vére van,
Tömörüljünk, alakítsunk
Jégsportot városunkban.

Verítés.

KÖZGAZDASÁG.

Gabona hetipiacz. A csütörtöki gabona piaczon körülbelül 1500. mm. gabona lett eladásra behozva. A kereslet közepes volt. Átlagos árak 50 kgr-onként: búzánál kor. 7.40. rozsnál 6 — tengérinél 6 — véka számra 2.80

A nemes rózsák dugványok általi szaporítása. Puhább fajú nemes rózsák, a minő a Souvenir de Malmaison, La France, a hónapos rózsák és hasonlóak, szaporíthatók dugványok által több-kevesebb sikerrel.

A kertészek több eljárást ismernek és alkalmaznak, ami azt mutatja, hogy egyiknek az egyik eljárással, másiknak a másikkal volt eredménye. Az egyik pl. kihűlt melegágyat használ, a melynek laza homokos földjébe dugdossa el a szaporítandó rózsák hajtásait és ab-lakkal befödve napjában 8—10-szer állott vízzel megpermetezi, hogy a tel-jes napnak kitett hajtások meg ne süljenek. A másik ismét egy alacsony növény házába lótrágyából és tavalyi lomból készít egy felelő „meleg tal-pat“ vagyis a házban egy meleg ágyat, melyet tisztára mosott tehát iszapölt-mekkel hord meg mintegy 10—15 czm. vastagon és ebbe dugdossa a rózsák hajtásokat és szinte gyakran per-metezi, hogy állandóan nagyfoku le-gyen a meleg és sűrű gőzös a levegő.

Dugványokat a rózsák virágzás után, tehát éppen ezidőtájt kell készíteni. E czélból leszedik a leszedhető hajtásokat és egy éles késsel egy szem alatt ré-zsutosan elmetszik, eltávolítván ennél a levelet is, hogy a földbe dugható legyen. Ettől számítva a második és harmadik levelet némileg bekurtitva meghagyják, tehát: 3 szemes dugvá-nyok lesznek készitve 8—10 távolságra elrakva és a már említett eljárás sze-rint gondozva, a midőn 3—4 hét után a régi levelek lassanként lesárgulva hullani kezdenek és a fejlődött kallus-ból gyökerek, a szemekből pedig haj-tások törnek elő a midőn elérkezett az ideje annak, hogy kis oszerepekben laza táplálék dus földbe ültetődjenek és is-

mét „meleg talpra“ állítva, némileg most már a megégestől óvva árnyékolandó. Midőn a cserepekbe jól begyökereztek és élénken kezdenek hajtani, lassanként a levegőhöz lesznek szoktatva, majd ablak nélkül árnyékolva és szeptembertől kezdve a kellő öntözés mellett a napfénynek kitéve, hogy őszig a hajtások megerjenék.

A hideg idő beálltával világos, fagymentes helyen, tehát hidegházban teleltetnek át és tavasszal nagyobb cserepekbe ültetve egy melegágyba súlyosztva gondoztatnak május közepéig, a midőn kellő gondozás mellett formás kis bokrokká fejlődve a cserépből óvatosan a szabadba ültethetők.

Igy eljárva és a dugványozásra szánt ojtásokat jól megválogatva, hogy azok t. i. jól kiértek legyenek, elegendő gyökermes rózsát nyerhet bárki is, de arra el kell készülnie lennie, hogy az egész válalkozás eredménytelen lesz, ha rózsadugványai szárazon állanak vagy túlöntöztetnek szóval ha bármiben hiányt szenvednek.

Szerkesztői üzenetek.

Kérem. Felkérjük a t. közönséget, hogy minden családi eseményt (arany, ezüst lakodalmat névnap születésnap ünnepélyt, stb. stb.) szerkesztőségünknek szíveskedjék.

Többeknek. Járásunkban előforduló mindennemű híreket kérjük szerkesztőségünkkel tudatni.

Felolós szerkesztő, kiadó és lap tulajdonos **GALAMB ZOLTÁN.**

Szerkesztő **László Andor.**

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz a kiadóhivatal.

Karácsonyi és ujévi ajándéktárgyak legnagyobb választékban kaphatók

BERGER MIHÁLY

dusan felszerelt áruházában

Jász-Ápáti (Főter.)

1903. évi naptárak.

Imakönyvek

nagy választékban kaphatók.

Könyvnyomdai és könyvkötészeti munkák.

Jutányos áron elváltatnak.

GALAMB ZOLTÁN

könyvnyomdája és könyvkötészetében

Jász-Ápáti (a közjegyzői irodával szemben.)

JÁSZ-APÁTI ÉS VIDÉKE.

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre ..... 6 kor.
 Fél évre ..... 4 ..
 Negyed évre ..... 2 ..

Mégjelenik minden szombaton.

Egyes szám ára 20 fill.

Nyilttér soronként 40 fill.

Kéziratokat vissza nem adunk.

Adóhivatalt kérünk!

Már régóta húzódik e kérdés. Az ügyiratok évek óta fent hevernek a minisztériumba, régen beletpte azokat a por, semmi remény sincs, hogy valamikor még az akták elintéztést nyernek. Városunk polgárai pedig vártak — türelemmel hátha majd mégis történik valami ez ügyben. De semmi, semmi! Az ürgét beszalasztottuk a lyukba, ahonnan hiába várjuk nem jön ki. Hát forró vizet öntünk rája; — majd ki buvik!

Vegyük csak sorba, hogy hát miért is akarunk adóhivatalt.

Jászapáti 9 község járási székhelye. Van szolgabíróháza, járásbíróháza. 12 ezer lakosa van. Az egész járás 141-873 □ katasztr. hold területen fekszik és majdnem 55 ezer lelket számlál. Ez a jársági alsó járás. Most

vegyük a jársági felső járást, a melynek a járási székhelye Jászberény. E járás 76-472 □ katasztr. hold területen van és csak 42 ezer lelket számlál; Ezek a legutóbbi népszámlálás adatai.

Már most a fenti statisztika szerint mégis csak furcsa, hogy a nagyobb, több lakossal bíró járásnak nincsen adóhivatala és adóját el kell vinnie egy másik jóval kisebb járás székhelyebel!

Nézzük más oldalról. Milyen előnyök származnának, ha adóhivatalunk volna?

Első sorban meglennék kimélve a fáradságos, költséges uttól Jászberénybe. Az adó dolgokban (pl. adótárgyalás, adófizetés stb. stb.) szóval ha valami ügyünk-bajunk volna egyenesen bemennék az adóhivatalba, anélkül hogy költségbe kerülne, vagy fá-

radságba. Másodszor a járásból községünkbe jönne az adót fizető nép, s ez gazdasági szempontból igen előnyös lenne. Tudvalevő, hogy a kis községbeli addig választja bevásárlásait, a míg egy nagyobb helyre, városba megy. Eddig bizonyny, ha adó fizetni ment egy járásbeli, bevásárlást is eszközölt mindjárt. Oda vitte fillérjeit Jászberénybe, holott járási székhelye Apáti. — Ha székhely városunk, legyen az mindenben!

Erkölcsi és anyagi haszna lenne, ha adóhivatalt kapnánk. Az említett érvek elég bizonyosságul szolgálhatnak, hogy Jászapáti polgársága kérése jogos. Bizonynyal az egész járás egy nézetten van velünk

Fel is emelte a polgárság kérése szavát. Benyújtotta a minisztériumba irásba ezt, meg is sürgette többször, de hasztalan volt. Majd, majd, volt a

T Á R S A .

A legszebb dal.

A föld és ég minden szépségét
 Elrengte lantom hurja már,
 Sokszor volt szép, vidám a dalom,
 Szívhez csicsergő kis madár,
 Sokszor jrtam jelen s jövőről,
 Vidám és bus melodiót,
 Szívemet oh hányszor kisírtam ...
 Ki tudná a szerit-számát?!

Azt hittem már nincsen is témám,
 Melyről én még dalt írhatok,
 És lett egy leány kit megszerettem,
 Lám a poeta családott,
 Mert most még hátra van a legszebb,
 A legnádább költemény,
 Melyet csak akkor írök még meg --
 Ha enyémnek mondhatlak én!

Jász-Ápáti 1902. november 1.

Vorítás.

Levél a temetőbe ...

Régen elköltöztem — a hátul esendes birodalmába. Azóta talán már portá is lettél. Gyönyörű piros-pozseás orczádól, szőke hosszú — selymes hajadból már nincs egyvél, csak por, — azzá lettél ami voltál. Oh, ha ott lehettem volna, a mikor a v.görgő képi Halál csontos kezeivel lezárta szemeidet, azokat a buzavirágzinó, gyönyörű szemeket, a melyekkel annyiszor péztel reám hamiskásan, egészen a — szívemig

Késő, késő! Te csak voltál! Az én gyermekkori kis barátnóm, a kivel együtt nőttem fel, együtt tanultam az a-b-c-ét olvasni, együtt írtam a verébfejes betűket, nincs többé. Csak az emléked van még még. — e azt őrizni fogom, míg csak élek, örökké. Oh, hogy futottunk, árkon-bokron keresztül, tarka szárnyú pillangók után. Majd ha belefáradtunk, mentünk a fűzfához, vágunk vesszejéből, meghajlítottuk szépen karikabakörbe, összekötöttük a két végét, jó erősen, házi czerénával ... És mentünk a kertbe, szakítottunk virágot, rózsát, rozsmaringót, szegfűt és ráköltöttük a fűzfa-karikára. Te kötötted, én tartottam. Koszoru lett belőle Oh, hogy néztél a szemembe! Sokszor is mondtam, százszor is mondtam, így lesz ez egyszer Te kötöd a koszorut, én teszem a

fejdedre.

Nem ugy lett. Én kötöttem a koszorut, én tettem — a sírodra.

Egy szép nyári alkonyaton együtt jöttünk haza az erdőből. Utóljára az életem. Ugy volt, hogy másnap bevonulok az egyetemre. Szótlanul jöttünk. Fájt, hogy el kell válnunk Istenem, nem csoda! Tízennyolcz évig együtt lenni, mindennap és azután elválni egy egész kosszu évre, mert azt hittil, hogy egy évre váltunk el, pedig örökké.

A hogy az országúti Üdvözítő keresztjéhez értünk megálltam. Megfogtam Rózsika kezét. Belenéztem utóljára szemembe és mondtam:

— Rózsikám holnap! ... Nagyon sóhajtott.

— Holnap! ...

— Ne félj, Rózsikám nem feledlek e soha, mert nagyon-nagyon szeretlek!

— Nem hiszem, Gabi! Ha elmegy egyszer a fővárosba, elfelejtész te engem majd akár ott sz bb is, jobb is, módosabb is ... Ezt már szomoruán mondtam.

— Voltam én már a fővárosban és hídd el, édes Rózsika hozzád hasonlatost eddig a fővárosba sem láttam.

Rózsika arcza lángba borult.
 — Oh, dehogynem!
 — Nem bizony. Ha én elvágzem az egyetemem, Rózsika ...
 Felbeszakított.

Vigyazni kell azonban arra, hogy pálinkafőzésre mindig csak friss, meg nem romlott seprű használtassék fel, minthogy a felbomlásban lévő seprűből kifőzött pálinka kellemetlen ízű és szagú lesz

A seprű kifőzése a legkülönbé- lebb lepárló készülékek használhatók fel. Így mindazon készülékek, amelyek törkölypálinka, szilvrium és gyümölcs- szeszek előállítására alkalmasak, fel- használhatók a seprűk kifőzésére is. Ha azonban a lepárló készülék köz- vetlen tüzelésre van berendezve, úgy a főzőkazánnak kavarószerkezettel kell ellátva lennie, mert különben a seprű a kazán falához odaég, s a pálinka kellemetlen kozmás ízt és szagot kap.

A lefőzött seprűpálinkát tahardók- ban kell eltartani, hogy a levegővel érintkezve érlelődjön. Az érés elősegí- tése céljából célszerű a pálinkát né- hánszor átféjteni. Az érés alatt a pá- linka nyers ízét elveszíti, zamataja íze fejlettebb lesz. Az érés 2-3 év alatt be van fejezve.

Szerkesztői üzenetek.

G. D. Szolnok. A küldött tudósításokért közö- net, de csak kettőt használhatunk fel belőlük. Várjuk a továbbiakat sőt szépirodalmi dolgozatokat is. Új! P. Z. joghallgató Jászapáti. Szivesen vetjük tudósításait és várjuk. Különben a fenti üzenet utolsó sorai önnök is szólnak. Rajta! Üdv! Karczag. Elismerésért köszönet. A lapot küldjük, hogy tudomást nyerhessen az itthon történetéről. Szíve- lyes üdvözlést!

Felolós szerkesztő, kiadó és laptulajdonos Galamb Zoltán. Szerkesztő László Andor.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a kiadóhivatal.

Karácsonyi és ujévi

ajándéktárgyak

legnagyobb választékban kaphatók

BERGER MIHÁLY

dusan felszerelt áruházában

Jász-Apáti (Főter.)

1903. évi naptárak.

Imakönyvek

nagy választékban kaphatók.

Könyvnyomdai és könyvkötészeti

munkák.

Jutányos áron elváltatnak.

GALAMB ZOLTÁN

könyvnyomdája és könyvkötészetében

Jász-Apáti (a közjegyzői irodával szemben.)

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

Table with subscription rates: ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 kor., Fél évre 4, Negyed évre 2. Megjelenik minden szombaton. Egyes szám ára 20 fill. Nyilttér soronként 40 fill. Közléseket vissza nem adunk.

Olvasóinknak boldog ka- rácsonyi ünnepeket kívánunk.

Néhány szó a választás előtt.

Közeledik a nagy nap, a mely napon a legszentebb a legnagyobb jo- gunkat érvényesítjük; választunk! Vá- lasztunk tisztviselőket olyanokat, kik- kel érintkezünk, munkájukat látjuk és megkritizálhassuk.

Ha követel választunk, addig lát- juk csak a feendő nagyságos urat a míg a korteskedés a választás tartá- sánál... törvényt hozni. Távol választóiól köl- csönösen elfeledjük egymást, s csak nagy ritkán a lapok útján, nyerünk tudomást arról, hogy miként használja fel a belé-helyezet bizalmunkat.

Most azonban másokat fogunk vá- lasztani. Nem az ország-dolganak el- végzését bizzuk rájuk, hanem váro-

sunk ügyeit, fejlődését, gazdaságát, jólétét, rendjét és baját. Ez a választás ránk nézve fontosabb. Mert míg követel csak egyet választunk a sok az egész ország dolgát választani, kik- nek most többeket fogunk választani, kik- nek csak egy feladatuk lesz, városunk ügyeit végezni. Ha lelkiismeretesen fog- ják majd fel hivatásukat, ha tudatá- ban lesznek rendeltetésüknek, úgy mi élvezzük annak hasznát, de ha nem, — úgy baj nekünk!

Szodoma és Gomora elpusztulásá- nak néhány bűnös volt okozója, az ártatlanok a vétkesekért bünhődtek! De miért? Mert megtörték maguk hő- zött a gonoszukat. Vagyunk-e mi arról, a mi már évezredek előtt történt!

Ha azt a jogot, a mit őseink vér- áldozattal vívtak ki nekünk, ha szava- zatunkat áruba bocsássuk és ebből ki- folyólag olyakat választunk, a kik nem bírnak a tőlük megkívánható sokol- dalussággal, a melylyel egy város ve- zetőinek birniok kell, hogy munká-

juknak gyümölcsét láthassuk, akkor városunk Szodoma és Gomora sor- sára jut, csak hogy nem tüzeső pusztítja el, hanem a város vezetéséhez nem éltő tisztviselők.

A törvény úgy intézkedik, hogy a jelöléseket a főszolgabíró végzi, ő jelöl s csak a választás napján lesz köztudomású, hogy kik a jelöltek. Így nem mondhatunk véleményt. De mint mindig, úgy most is vannak aspiránsok, a kik pályáznak az egyes hivatalokra több-kevesbé reménnyel. Legyenek. Hiszen azért választás, hogy legyen is több jelölt, a kik közül az választódjék a ki legérdemesebb, legarravalóbb. De csak az. Hogy tényleg olyanok kerül- jenek a választási körből győztes- ként ki, a kik hivatalotk lesznek a megválasztott tisztségre, ez rajtunk múlik. Azért úgy használjuk fel jo- gunkat, úgy adjuk voksunkat oda, hogy ne legyen okunk megbáni. Ha a vá- lasztásra befolyásoltatni hagyjuk ma- gunkat, voksunkat áruba bocsátva viss- zük az urna elé, keserves lesz a meg- bánás de már késő is!

F A R G Z A .

A régi lanton.

A régi lanton — új dal csendül, Leikemen át egy emlek rezdül — Egy fájón — édes emlek

Első szerelmem bűvös álma, Reménytelen valóra válva, A fájón — édes emlek!

Nem tudtam többé boldog lenni, Az élethez nem köt már semmi, Csak fájón — édes emlek

És a régi lant hurja csendül, Hangja reménytelenül rezdül, Ne kérdezzétek miért?!

Mi az élet?

Kétes vízből kristály jég vagy Szépke otted addig tart, Míg a játézi napsugár jár, A kis virág míg kihajt, Süt az első napsugár, A jég ismét vízzé váll!

Bolygó csillagként, ha fényed Beragyog a nagy ürbe, Ámde az idő előjén Villámgyorsan esel le!

Éltél s élted ragyogott S mi az élet? — nem tudod!

De mint harmat a virágnak Puhá keblén megpihen S esőkajiddal kedvesedet Harmatként üdíték fel S a lány szive is szeret: Mi az élet, ismered!

Lány László.

Álom.

— Költemény prózában. —

Sűrű bokrok közi, a világtól elrejtve, fékszem függő ágamon — áthalatszék a kis református templom harangjának csen- gése — a napsugár át-átszűrődik a zöld lombon, aranyzománczsal vonva be minden, ami fényének körébe esik. Lelkemet rég nem érzett nyugalom hajtja át, — ez a "colca far niente" elkábit. Álomba ringat, ébren vagyok a mégis álmodó n. Tarka, ka- lel. szöcské-szerű képkeben vonul el lelkem szemem előtt múltam.

Mily jó itt távol a főváros zajától, a kicsiny falucskában. A természet teljes pom-

pájában virágozik, ragyog. A csillogó napsu- garban aranyhimes lepkek kergetőznek, tízik pajkos játékokat... és én gyermek vagyok újra, pajkos, gondatlan gyermek. A szomszéd- ból átjött hozzánk Zoltán, ki már nagy diák (télien felviszik szűfél a gimnáziumba Buda- pestre) és mégis szivesen játszik még mindig velem, kis buksi leánnyal.

A napsugaras tájak eltűnik szemem elől... A nevelő-intézetbe vagyok; a bábu- zással réz felhagytam, komoly tanulmányok váltják fel a gyermekes játékokat. Kedves társaim körében csak úgy suhannak el a boldog napok.

Ismét irás kép... Templomba vagyok társaimmal együtt. Hófehér ruhában va- gyunk mindannyian, koszoru, fátyol fejünkön — áhitat, alázatos-ág szívünkben.

A nap sugarai ragyogva törnek meg jóságos, tis telendő anyánk ezüstös fűtjein és glóriát képeznek felette. Zokogva bmulok az oltár lépcsőjére, Megváltónk lábái elé... Oh! segíts meg, szentséges védasszonyunk, Mária!

Féltelmű van. A villamos láng rózsá- színű ködbe burkol mindent... a szomszéd teremből tompán ütődnek egy lassu csárdás ütemei. Az első báton éjszakája "O" keze- met fogja s megindulástól rag kétő hangon sugallja: "En édes menyasszonyom!"

Ragyogó, szép magányos nap... Károl diadalmasán hának el az igen... Oh, mily biztosan érzem magam az... oldalán.

Komor, sötét éjszaka. Az esőcseppek

Karácsony.

Zimankós, havas téli időben köszöntött be karácsony angyala, csillogó aranylepleben — kezében a megejtőcsé — kelyhével, melyet ajkunkhoz szorított, hogy annál több béke és szeretet lopoljon szívünkbe az Istenember örömlüncpén.

Levetjük földi gyarlóságunk mezét csak egy pillanatra, hogy az emberi lélek a maga földöntúli ideálitásában köszöntse Karácsony magasztos ünnepét. Rövid időre távol tartjuk magunktól a rideg érdekajzsza küzdődéseit, hogy annál inkább megerősítsük az isteni tant és rajongó szeretetünk annál inkább forduljon betlehémi jászol felé, ahol most született az emberiség Megváltója, Isten fia — Jézus Krisztus.

Magába száll a bűnös, akit vétke miatt számköztől az egész társadalom és lelki gyötrelme közt ima száll ajkára, szemébe köny csillog — a megbánás könnye — mit az utjában eltévelyedett hullt az isteni kegyért. S leszáll hozzá is Karácsony angyala, a szánalom és kegyelem legmagasztosabb isteni érzelmeivel, — s világszűrést varázsol a sötét lélekbe, — jelezve, hogy az Úr még a vétkesnek is gondviselő atyja.

Magába száll a jámbor is, kinek szívét nem rontotta meg az önzés, az érdek, a világ ezernyi emberi hitványisága.

Karácsonyok igyekszünk megszabadulni, levetni mindazt, az isteni tisztaság fogalmától eltávolíthatná bennünket, megterünk ajkunkon a szent igével, szívünkben ajtatsággal, áhitattal. S míg künn az elemi erők felkorbácsolva zúdulnak fel ellenünk, hogy néptelenné válik az utca, a tér, addig mi családunk körében, a jól futóit kemence mellett, a boldogság egy elragadt sugarával tápláljuk lelkünket.

S örvendünk szívvel a Karácsony ünnepének, az apró gyermeknek vígan ugrádoznak a díszes, csillogó karácsonyfa körül és hálával gondolnak a Megváltóra, ki ennyi széppel jóval lepte meg ártatlan szívecskéjüket. Ez a gyermeki boldogság egészen átregad lényükre és együtt örvendünk, vigadunk a gyermeknéppel és boldognak érezzük magunkat, mintha egy pillanatra elvonná szemünk elől az isteni kegy a háborgó tengert, — az élet tengerét az ő Charibdiszeivel zátonyivá s, milliónyi vérengző teremtmé-

egyhangyan verde-ik az ablakot. A lámpa gyéren világítja meg a szobát.

"Az ágyon halvány férfi nyugszik. Látja a csapás ajkai: ha ksz vakat morgognak: "Itt kell hagynom téged. — Érzem — oh, mint fojtogat!" Forró kezei átkulcsolják az enyéimet.

"Nem, nem, nem megvelek. — Bocsáss. . . Ne szorítsd oly nagyon. . . Isten, irgalmazt!"

Soh, se látalak többé, én egyetlenem! Nagy a te irgalmad. . . végtelen a könyörületességed. . . azokat látogatom meg, akiket szeretsz. Údv Néked, menybéli Atyám — Gloria in excelsis!

Gonátheres, küzdélmes napok vagy évek, mit tudom én? Kicsiny leánykám mosolygása a menyországgal felér nekem. Mikor éjjelenként fáradt ujjaim közül kiesik a varrótű és égő szeméjny-féredtem csukódnak le. . . ő rá gondolok s új erőtt érzek dermedt ujjaimban. Hisz gyermekemért dolgozom, oh! mily boldogság, ha kicsiny ajkai azt rebegik édesen: "Anujuskám szeretsz?"

Uj küzdelem. . . Beteg egyetlen gyermekem! . . . De küzdöttem érte s kirángidtam a halál karjai közül.

De ki ez a kekszenő, kis szöke angyalka, ki hamiskásan mosolyogva tekint reám? Álmudtam, újra végigálmódtam egész múltamat.

Oh! mily édes a felébredés! Kis unokám kacsagva térdel lábaimnál.

"Nézd, nagyanyó, mily szép virágot szedtem! Mind — mind a tied, neked adom!"

Davidovits Margit.

nyeivel melyekkel oly gyakran találkozni vagyunk kénytelenek.

Boldogok vagyunk s nem tudjuk, nem vagyunk képesek felfogni, hogy lehet még ember, aki ne volna legalább oly meglepődött, mint mi.

Pedig van! Nézzünk le a pinezalakba vagy föl a pallás szobába, s ki tudná még megmondani, hogy hová mindentüvé, ahol a fagyos hidegségben még egy kis fahasáb sem pattog a kályhában; ahol a száraz kenyéren kívül egyéb nincs a házban, ahol a gyerekhad nem ugrádozik vígan csillogó, aranyos ezüstös díű karácsonyfa körül, hanem a sötét, havas utcákon kóborol, csatangol és elmélázva néz be egy-egy ablakon, honnan a meglepődés világszűrése, fénye özőlik ki a rideg sötétbe, s éri, hogy-itt minden bol dogabb, mint az ő kis ártatlan lelke, amely még sohasem tudott örülni, mert hisz — úgy látszik — róla még az Uristenke is meglepedkezett.

Istenem, hányan vannak kifire még Karácsony ünnepén se vár nyugalmas, kényelmes otthon, mert a nyomorúság, az inség még e szent ünnepen se szűnik meg Ott ótalálódik, ott bolyong a kűzűs mezején.

Ha így elgondolkozunk a világ sora fölött, felsóhajtunk: Oh! bár senki se volna, kinek e szent ünnepen nélkülözni és szenvedni kellene!

Közünkön imára kulcsola fohászokunk az eget. Urához: Oh, édes Istenünk, magyarak Istene, enyhítsd e nép sorát! Karácsony ünnepén hogy ne legyen éhezni, szűkölködni!

S akik tehetik, gondoljaink felebarátjainkra kiknek a sors csak megpróbáltatásokat, de oly szűken vagy éppen nem juttat a boldogságból. A megváltó meghalattja in titokait ha igaz hívei vagytok és követitek tanait, melyeknek legszebbje: a jószívűség, a könyörületesség tana. Gondoljátok e szent napon hazátokra is! Nézzetek, menyi vé-szel szál t szembe, mennyi küzdelemből került ki diadalmasan s mennyi keserűség, bubánat érte már, — mégse tagadta meg sohasem Istenét nem is hagyja el Istené soha, — most, s fogja elhagyni.

Tegye meg mindenki, ami tehetőségétől telik, segítse, gyámolítsa sz-rencsétől elhagyott embertársait, hogy a Megváltó, a béke a szeretet ünnepe nécsak álmodjanak a boldogságról, hanem jusson is nekik belőle valamicske!

H I R E K.

Személyi hírek. Mezőy Sándor apati ifjuságunk egyik rokonszeres tagját a Hevesvidék takarékpénztár segéd könyvelőjévé választotta meg. — A m. kir. posta és távirat igazgatóság Czipiades Erzsi unót a helybeli postahivataltól Szolnokra helyezte át.

Választás. Mint hivatalosan értesültünk az előjárósági-tagok választása f. hó 30-án lesz.

Szengázmelegzés. Maldnem végzetes-e való báleset e téle hó 13-án? Gerstl Alfréd pékmesztéri; ugyanis este 9 órakor a vendéglőben volt, ott a kályha mellé ült a kiömlő gáztól rosszul lett. Onnan hazamenve otthon összeesett és 4 óra hosszat teljesen eszméletlenül fektűt s csak hosszas fáradozással lehetett eszméltre hozni.

Szociális művelésügyi egyesület rendkívüli küz-gyűlése f. évi december 22-én d. u. 3 órakor tartatik a m. kir. bíróságon a Túrnyák: 1) a műtermek építéséről s az egyesület pénzügyi viszonyairól szűk jelentés előterjesztése 2) a megye törvényhatósága által a művelésügyi egyesület részére engedélyezett s a nagy, m. kir. belügyminis-ter ut által jóváhagyott 40 ezer korona kölcsön tárgyában kiállított hitvány ühíróknak s a kölcsön felvételére jogosítottak fel-hatalmazása.

Rendes és pótküldtek a járszapi utasjárásból. Az 1903. évre rendes és pótküldtek az esküd bűnös-nál Szolnokon: — Páthor Alajos, Brenze Gábor, Bor-bás L. Gábor, Borbás Miklós, Bugyi M. János, Demeter István, Dóssa József, Groszmann Farkas, Horváth Kheindl Dezső, Lóczy Elek, Lówy Emil, Tóth Andor,

Utasi Gábor Jászapátiból. — Antal Károly, Bíró Mihály Károly, Dankó M. Károly, Vincze Gábor Jászadányról, — Györgyi Miklós, Leitner Gyula, Steinberger Salamon, Szüle János Jászakéteiről. — Bicskei Alajos, Breuer Ignác, Schvarcz Ferenc, Szénásy Lajos Tiszassulyból. — Grünhut József, Schönfeld Ignác, Szűcs K. Ignác, Turjányi József Jászalsószentgyörgy-ről. — Blum Sámuel, Erlich Adolf, Hay Jakab, Schveiger Vilmos Nagykőrűből és Pesti Béla Kőtelekről.

Népmozgalom. Jászapátiban november havában 24 fiú és 16 leány született, 30-ét halálozott, többnyire tüdő, gyomor és bélbetegségben és 38 házasság kötött.

Bucsuestély. Vágó Pál testőrművészünk f. hó 13-án tartotta bucsupestjét, mert hosszabb időre eltávozik körükből, melyet igazán sajnálhatunk, de reméljük, hogy minnél előbb a boldog viszontlátásnak örvendhetünk.

Zemestély. A casinó csütörtökönként tartandó zeneestélye legutóbb is szép számmal hozott közönséget — késő éjjeli órákig kedélyes hangulatban maradtak együtt.

Választás. Jászszentandrásón f. évi december 23-án fog megtartatni Tárgy: II-od jegyző, községi innoki és I-ső tanácsosi állás betöltése.

Meghívó. A szentgyörgyi uti II. gazda kör 1903 január hó 1-én saját pénztára javára a nagyvendéglőben táncvigalmat rendez belépti díj 2 kor. Kezdeje 7 órakor.

Községi választás. Jászalsószentgyörgy községben az előjárósági tagok választása igen küzdelem közepette folyt le. Fő-bírói tisztságra jelölve voltak Markó István, Töröcsk L. István és Börcs Pál. A két előbbi között pótválasztásra került a dolog s az erős küzdelemből Markó István, eddigi fő-bíró került ki győztesen. Megválasztattak még Vámos István II bírónak, Varga Sándor közigyámházi, Kovács H. István pénztárosnak, Macsaj Kálmán helyrendnök.

Kinevezés. Vármegyénk főispánja, Fáy György lemondott köz. gyakor-nok helyébe Szénásy Lajos eddigi fizetés nélküli gyakoronokat nevezte ki.

Megyei tisztújítás. A vármegyei tisztikar körében az elmúlt évhegyed folyamán, a jegyzői állásról lemondott Dr. Kiss Ernő orsz. képviselő. Az így megüresedett aljegyzői állásnak, valamint az ennek betöltése által nevelésügyi üresedésbe jövő állásoknak betöltése f. év decz. 22-én választás útján fog megtörténi. Az aljegyzői állásra ezideig csak Dr. Nagy Ottó járástunk nagytehetségű szolgáloja a komoly jelölt. A megüresesendő s'oga író állásra pedig értesülésünk szerint nagy küzdelem folyik — Back Andor, Bátor Miklós és Malár Sándor köz. gyakoronok között.

Veszedelmes gyaloglárók. A téli hideg idő bealta óta állandó levegővédelem közönségünknek a sikos gyalogot. Majd mindennap néhány ember elcsúszik és kitűri a karját vagy a lábát. Ezt megakadályozandó elvárjuk a köz. és összes háztulajdosaitól, hogy házaik előtt a gyaloglárót hiútsák föl és tart-sák tisztán.

Dohányhevelítés határideje. Az idei termés dohányban igen győnge volt és a termést dohány sem valamiképpen minőségű. A beváltás Jászakiséren 1903 febr. 2-án — 13-ig fog eszközölte. A dohánybeváltáshoz kifizetendő községi Ferencz helyettesül pedig Király Alajos nevezetett ki.

Állatorvos választás. F. hó 10-én törtétt Jászkisérien az állatorvos állás, melyre Barok Sámuel volt dolm. állatorvos választattnak.

Tól áldozata. C. o. dás Ferencz jászberényi lakos oly szerencsétlenül csuszott el, hogy jobb lábát törte s reggeli iszonyatos kínok között meghalt.

Betűrés. f. hó 13-án éjeli a nagy-körű fogvasztási szövetkezet börtényiségébe ismeretlen tetesek betörték és a pénztár feltűrése után 92 kor. 42 fill. készpénzt elvittek a nyomozás folyik.

Karácsonyi történet.

Nem, így nem gondolta a jövőjét. Gyermekéveiben merész és nagy reményeket fűzött az élethez. Hisz annyiszor mosolygott neki, a szerencse és hintett utjára illatos rózsákat.

Oh, az akkor volt, mikor pajkos kicsi lány volt. Bátyai már nagy fiúk, kamaszok voltak, amikor ő még az abc tükáiba lett beavatva. Apje, anyja, Ernő és Károly bátyjai elkényezték. Előjátékszernek tekintették ellentmondás nélkül teljesítették minden kívánságát és boldognak érezték magukat, ha hangos kacaját hallhatták vagy, kék szeméi sugároztak az örömtől.

Es ma! . . . Szülei rég elköltöztek és Ernő bátyja is kono betegsége áldozatul esett. Csak Károly él talán még. Ki tudhatja?

Több, mint öt éve, hogy eltűnt. Tán mégis csak elemésztette magát? Bucsuzó le-velében, melyet Erzsike hűgának írt, határozottan kiemelt, hogy ama szivtelen hölgynek bizonyára nem szerzi meg ezt az örömet. Oly rajongással szeretete ezt a hölgyet, egész életét, minden érzelmét neki szentelte. Csakhamar azonban tapasztalnia kellett, hogy forró érzelmei csalának, érdemtelenné szentelte és az élettől duzzadó, vig fiatal ember kinyit csak az a remény e hűltette, hogy törhetetlen hűsége az imádott lárt meg faja hatni és végül mégis sikerüljön fog neki öt órához vezetnie.

De eményét egy csapásra megemistittek és átránd asaitól legyeden monon ki lett szakítva. A leányt más jegyezte el. Károly tartott atól, hogy ezt tal nem éli. Ivás-nak adta magát elhanyagolta hivatalát, elzű-lött és nap . . .

Hogy dobog Erzsike szive, ha a gonosz órákra visszaemlékezik. Még látja szédült arc-zár, kínos arcvonását, még maga előtt látja amit elbucsuzik tőle, állítólag avért, hogy napi kötelességeinek teljesítése után lásson. Oh, ő akkor mindjárt sejtette, hogy Károly bátyjában valami végzetes elhatározás érelődött meg. De Károly csak kitérő választ adott neki és megnyugtatta . . . azután jött az a level, oh! bár soh' se kapta volna meg!

Most egész árván maradt a nagyvárosban. Semmi rokonérző sziv, senki aki törődött volna vele. Eddig zeneleczkék adá-sával tartotta fenn magát, most visszavonult, — szégyelte, hogy bátyja ismeretlen helyre eltávozott, nyomtalanul eltűnt.

A bensejében tobzódo első vad orkán után a bánat és könyek órái következtek. Elhatározta, hogy kézimunkával keresi meg kenyerét, ne kelljen annyit érintkeznie emberekkel. Keservében csak egy vigasztalója volt — a munka. Korá reggeltől késő estig dolgozott és azután is kelletlenül tette félre munkáját — pihenés és nyugalom csak gondolatát, kedélyét foglalkoztatott és marczagolták. A k' n világ zűrvárosos zűjében sohasem állt egyedül önmagára hagyatva, aki a lelki visszavonultság sívárságát sohasem érezte, az nem ösmerheti a magába zárko-zottság kínjait.

Erzsike oly szivesen áhitozott azután, hogy egy rokonérző szivhez közeledhessék. De sokkal félénkebb volt, semhogy társaságot keressen, kedélyállapota sem serkentette erre. Tört remények, melyekből oly sok jutott osztályrésztől, bizonyára nem bátorították arra, hogy idegen emberekkel ebzönbös. semitmondó udvariassági frázisok árán ösmeretséget kössön. Sivár egyhangúságban multak a napjai. Látszólag érzéketlen és apathikus külső alatt bensejében folyton irtóza-tos vihar tombolt és rágódott szivén.

Bátyját, mint eltemetettet és elvesztet-tet rég elisirta már és mégis mindig remény-kedik még, hogy valaha visszontláthatja. Oly szivesen remélünk, hálszóljuk kedvencz gondolatainkat, ha egyedül vagyunk. Erzsike lelki csapás, azz megjelölt Károly áldozat-alajja, cáirogatta és megcsókolta őt — fáj-dalom csak képzeletben. De hogyan volt, hogy ez az átomképe azonnal eltűnt, valahány-szor más valakire gondolt, másvalakire, aki oly deli, oly csinos, oly férfias és oly nemes. Hogy ki volt? Istenem, ki tudhatná ezt? Er-

zsike maga sohasem ösmerte, csak sejtette. De hogy létezni kell, azt azért határozottan remélte, sőt, épséggel biztosan tudni vélte.

Vajjon fel fogja-e keresni Erzsikét; vaj-jon fel tudja-e majd találni rejtekelyében, ahol szemlátomást elhervad?

Es ismét fehér hólepel borította a há-zakat és az utcákat. Erzsike is úgy érezte, hogy szive körül jégkérreg képződik. Szinte Lorzongott arra a gondolatra, hogy ismét egyszer bekövetkezik az a nap, melyet gyermekkorában mindig oly áhitozva várt. Karácsony közeledett. Mig más halandók öröme-mel gondoltak a szép, ihletes karácsony, es-tére, addig nála az arra való emlékezés csak kínos érzületeket keltett. Kivel örülhessen világos mécsű dusan megrakott és gazdagon diszitett ksrácsonyfa mellett a Megváltó szű-letésén? Ki adná neki figyelmeisége tárjel-lét valami ajándékkal vagy kinek adhatná a ajándékát? Kinek hozott but-bánatot, hogy vele ezen a szent napon szives öszinteséggel kibékülnie kellene?

Mily másképp volna, ha itt lenne Ká-roly és ő — ő, kit még nem is ösmer. De nem volt-e még fiatal, nem örzte-e meg erő-nyeit, nem volt-e Istenek tisz- és szorgal-mas? Szemérmes visszavonultságban, ernye-delen inunkásság közti magánosságban keze serény tevékenisége révén egy kis megtaka-ritott pénzre tett szert és meglehető: bizalom-mal tekinthetett volna jövő-e elé. Ha folyto-nos melásgaja nem keserítette volna el éle-tét.

Karácsony estéj: van! Elszállította volt kesz munkáját, egy c-észe teát akart még magának főzni s aztán nyugodalma terü. Minek is maradna ébren? Buzgó imát rebeg-t, egy-két darabka fát rakot még is kály-hácskájába és — ekkor kopogtattak az ajtón.

Egy küldöncz lépet be, kezében csil-logó karácsonyfavál, hóna alatt nagy cso-maggal

— Kenderesi Erzsike kisasszony? —

kérdé. — Én vagyok, választolt Erzsike. — De mégis azt hiszem, hogy téved. Valószin-űleg a szomszédnak szánták ezt a küldé-ményt. Ott sok az apró gyermek: Vigye csak oda.

— Oh nem, kisasszony. Ez egészen bizonyosan az öné. Az az ur, aki nekem e tárgyakat átadta, határozottan ide utasított. Nem tehetek róla, de itt kell hagynom ezt a holmit.

— Én meg nagyon szépen köszönöm, de nem fogdom el. Vigye csak megint el!

— Hogyan? — hangzott a folyosóról egy mély hang. — Te visszautasítod az ajándékomat?

— Károly! — kiáltott föl Erzsike velő-t-rázó sikolylyal.

— Igen, Károly, legjobb barátjával, Oszkállal. Itt vagyok, egészéggel és jókedv-vel! Jer a keblemre, drága hugom! Ime, Osz-kár, nézd meg csak kis hugoskám!

Itt volt hát egész valóságban Károly és ő is; első pillantásra megösmerte őt, ő volt az, akit már oly régen szeretet, akire várakozott.

Ez aztán ismét egyszer vig karácsony volt! Károly elmondta, hogyan utazott ten-gertuli vidékre, ahol megösmerekedett Véllei Osz-kár honfitársával; hogyan tettek ott szert nagy vagyonra és hogyan akarnak most itt közös kereskedelmi czég allatt letelepedni. Barátja meg unta a folytonos kőborgást, nyu-godt otthont akár alapítani és mivel az ame-rikai miss-ek sehogyse tetszenek neki, ideha-za óhajt magának hitvestársat keresni.

Melyik leányt szemelte ki magának? Eltalálód-e, kedves olvasó?

Fenyő Márton.

Bűnhődés.

Erdősfalva határában háva ta-láltak egy fiatal leányt karácsony má-sodnapján.

A nap már nyugovóra hajlott, mi-kor az Erdősfalvára vezető országuton

egy fiatal nő halad tova siető léptekkel. A hó nagy pelyhekben hullott alá az álomszürke felhőből. Éles, metsző szél döngötte a fákat. Igazi téli nap volt, de a komor, szigorú fajtából való. Az utat befújta a hó, úgy hogy az ifjú nőnek úgyancsak kellett ügyelnie, hogy megtarthassa a helyes irányt. A kegyetlen, hideg szél könyörtelenül tépdeste kopot kabátját és vörösrre csippte halovány orcáját. Azonban sem a zord idővel, sem padjig a gyorsan reáboruló éjszakával pütsém törődött az ifjú utas.

Oh, mikor utoljára ment ezen az úton, mily másképp volt minden! Büszkén fölemelt fővel, aranyos reménységgel szívében ment ki a nagy világra.

Jómodú szülők egyetlen gyermeke volt. — Volt nyugodalmis békés, otthona, jó szülei minden-kívánságát teljesítették.

Ő volt a ház korlátlan urnöje, szüleinél személfénye, mindene. És mégis elégedetlen volt sorsával. Kis falujának határa szűk volt magasra törő lélkének, kikívánczolt a nagyvilág zajába. Valami névtelen vágyódás húzta, vonta ki messzire a frissen pezsdülő életbe, a nyüzsgő-forgó sokaságba. Ott, ott a boldogság! A fény, a pompa, a lázas élet a születénelküli, lelkesedő tüzes-hajtás, — ott, ott lehet ő csak boldog.

Már serdülő leány korában a fővárosról álmodozott. Így nőtt fel, e vágyakozás közepette. Szinte áloméletet folytatva. Gondos szülei nem is sejtették, hogy mi megy végbe a csendes, ábrándos leány lelkében. Szobájába zárkózott órákosszat és szavalt. Meg volt győződve arról, hogy valami isteni felhatságot szunnyad benne, hogy nagy, híres művésznő lesz belőle valamikor. Ott künn, a nagy világban. Gyermekekészszel gondolkozott, azt hitte, hogy az élet olyan, mint ő azt álmaiban lefestette. Merő poezis, csillogó ábránd. Szappanbuborék.

És azután elment. Néki a nagy világba.

Most visszajött. Fáradtan megtörtén.

... Az élet iskoláját átküzdötte és minden küzdelemben egy darab illuzió, egy álom, egy ábránd veszett el. A tündöklő, napfényes jövő csalóka délibáb volt csupán, most, teste-lelke fáradt, pihenni vágyik. Hazamegy. Nem várják, ölelő karok, tudja jól. Oh! mint fog lábaik elé borulni, kezéiket csókolva, orcáikat könyeivel áztatni. a megbánás könyeivel. és ők megfognak bocsátani neki, hiszen egyetlen gyermekük.

Vége otthon van. Ott a sarokház az ő szülőháza. Mindjárt bemegy. rögtön csak be- néz az ablakon. hátha meglátja őket. akkor megjön a bátorsága. Arczát odaszeríti az ablaküveghez és forró-lehelete felovaszítja a jégvirágokat. Karácsony este van. a barát- ságos szobában meleg fényt áraszt a fűgőlámpa. a kályhában vígan pattog a tűz, az asztalon picziny ká- rácsnyifa. A karosszékben édes apja

ül és tenyerébe nyugtatja fejét. egy fehérhaju öregasszony kis arcz- képet tart kezében és könybe borult szemekkel nézegeti, majd ajkához emeli és megcsókolja. Nem látja, hogy kit ábrázol a kép, de tudja, érzé, hogy az ő képe. az Mikor elment, szülei egész- séges, boldog emberek voltak, kik él- tük delén állottak. Most? — Két ag- gastyán, kik leszámoltak az élettél és fáradtan vonszolják magukat a sir felé. Ki tette mindezt? — Ó, az egyetlen leány.

Nincs bátorsága bemenni. Hig- yék inkább, hogy meghalt, mintsem hogy így lássák viszont viruló szép gyermeküket. Megfordult és visszamegy azon az úton, amelyen jött.

Megy, megy tovább — kiér az or- szágra — érzé, mint erőtlenednek el tagjai, nem képes már tovább küz- deni a hóviharral.

Csak egy percig pihenni, aztán megy vissza a nagy világra — a nyo- morba — megbűnhődik vétkéiért.

Ledől egy hórákásra, csak egy percig pihenni. Tagjait jóleső zsidat- ság fogja el. mily édes itt pihenni a puha hóban. szeinei elhomályo- sulnak — lehanyatlak — hull a hó — fehér takarót von az alvó leányra — hull a hó szakadatlanul.

Oh, ha ott fenn a zajos főváros- ban, az a meggondolatlan fiatal ember tudná, mi következménye volt az is- merettségnek, vajjon boldognak érezné-e magát Karácsony-ünnepén?

Veres Glória.

Irta: Tábori Róbert.

Zuhogott az őszi eső és tisztára mosta a kivilvárosi utcák kövezetét. A melyek- ben töcsák képződtek, amelyekben vissza- tükrözött az olajos lámpák fénye. Egy ilyen a divattól elmaradt világító eszköz alatt amely két utcára nézett batyadt fényvel, hirtelen két alak tűnik össze: egy férfi meg egy nő. Az utóbbi elejtette a csomagot, amelyet kezében tartott és a férfi gyorsan lehajol, hogy fölvegye. Mikor azonban át akarta adni tulajdonosának, tekintete a capuchomba bur- kolt fejcskérére esett és határtalan bámulattal felkiáltott.

— Edith, ön az?
— Csakugyan én vagyok, Béla! — vá- laszolt reszkető hangon a nő. Kivette a cso- magot a férfi kezéből. — Sietős az utam, Isten önnel!

A férfi megragadta karját és csaknem lihegő hangon marasztalta:
— Még ne, Edith, még ne! — könyör- gött. — Engedje meg legalább, hogy meg- kérdezzem.

— Ne kérdezzen semit, Béla, mert választ úgy sem adhatok. Bocsásson inkább! Illyje el jobb lesz mindkettőnkre nézve.

— Nem bocsájtom el, Edith, mielőtt magyarázatot nem ad. Egy esztendője, hogy folyvást keresem. Mert én voltam az egyet- len ember, akinek megsgúta szíve, hogy ön még él. Voltam Nápolyban, Velenczében, te- mondiam volt már minden reményűl elémbe hozza a vároban. Az ön azt akarja, hogy ma- gyarázat nélkül elutni engedjem? Nem te- szem! Sohsem leszem!

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Gabona hetiplacz. A csütörtöki ga- bonapiacraon kevés körülbelül 250 300 mm. gabona lett eladásrahozva. A vetelkedv sem volt olyan nagy, mint az elmúlt hetekben. Átlagos árak 50 kgr.-onként: búzánál kor. 7.50. rozsnaál 6.—6.10.

Hogyan lehet a hüvelyes vetemé- nyek magvaiból kenyéret készíteni. Ab- ból a tényből kiindulva, hogy a hüve- lyes vetemények magvai, mint a bor- só, bab, lencse igen magas fehérvy- tartalommal bírnak, tehát igen tápdus- sak dr. Fantó R. (Bécsben) megkísér- lette belőlük kenyér előállítását.

Mint hogy azonban sikértartal- muk elenyésző, az e magvakból előállított liszthez búzaliszt sikéret keverte, me- lyet oly módon nyert, hogy a búzalisz- tet vízzel keverte s a keveréket ruhá- ban kidagasztotta, ilyenformán a ke- ményítőliszt a vízzel a ruhán átszűrö- dik, míg a siker feleduzadv a ruhában marad vissza. Az így frissen kimosott siker azonban nedves állapotban igen könnyen romlandó portéka s könnyen rothadásba megy. Ezért vékony réte- gekbe kiterítve 40 -50 c. hőmérséklet- nél szárítjuk oly edénybe, melyből a levegőt kiszivattyúzzuk. Ilyen módon a siker gyorsan megszárad és sárgás- vágkeménységű rideg tömeget képez, melyet könnyen lehet porrá zúzni s rendkívül tartós. A siker e proccszus- által semmit sem veszít jó tulajdonsá- gaiból, dagadóképességéből. Az így elő- állított sikerporból 4-5 százalékot bab- liszthez hozzáadva, ez utóbbi sütőké- pes lesz s kifogástalan kenyéret lehet belőle előállítani. Babiliszt első sorban alkalmas erre a czélra fehér színűnél fogva. A sikértartalom e kezelés alatt em Izedik és pedig babilisztkenyer, mely 22.2 százalék fehérvy a talmu Lisztblől állított elő 4 százalék siker adagolású folyván 24.5 százalék fehérvy tartalmat mutatott fel. E sikerhez azonban kevés keményítőliszt is kevertetett. E legu- minosa kenyéretet azonban éllesztővel nem lehet sütni, mert izzik édeskes és tires, izetlen lesz. Kovágszal készitve azonban, ha egy kevés kőmennyagot adagolunk, igen jó ízű kenyéret nye- rünk, mely nem sokban különbözik más kenyértől. Ugyazintén lehetséges sikerrel ellátott ilyen babilisztet buza vagy rözslisztel keverve kenyérsütésre alkalmazni. —

Szerkesztői üzenetek.

T. S. Budapest Kéziratát jóválap-samba ólnál- juk kösülni miórt is biztosan várjuk. Legszívvelősebb ü- vözet!

L. L. Budapest. A kültött kéziratokért köszönet. A tárczát és az egyik verset kösüljük.

Beérkezett kéziratok. Téli dal, Öreg emberek, Bűnhődés, Gondolatok. Valéményt jövő számunkban mondunk.

Feloldó szerkesztő, kiadó Galamb Zoltán. és leltulajdonos Szerkesztő László Andor.

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Megjelenik minden szombaton.
Egyes szám ára 20 fill.

Nyilttér soronként 40 fill.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Az új év küszöbén.

Ismét átküzdöttünk egy évet, mind megannyi örömeivel. De sokkalta több- szenvedésével. Menyí reménnyel kezd- tük meg az évet s e remények közül mily kevés teljesült.

De mi az élet remény nélkül? Remélünk tehát tovább, reméljük, hogy a küszöbön levő új év több áldást fog hozni édes hazánkra és kevesebb lesz benne a csalódás, mint az elmúlt esztendőben.

Valamennyien örülünk az új év közeledtén, de csak kevesen gondol- nak arra, hogy emellett egy soha visz- telt nem tőre esztendőt veszítettünk el s ismét egy évvel öregebbek lettünk.

Minden gondos családapa, mielőtt az új évbe átlépne, visszatenkintést vet az elmúlt esztendőre s vizsgálja, vajjon lelkiismeretesen teljesítette-e kö- teleességét s mi volt az oka esetleges kudarcainak, hogy az újévben — hi- báit ösmerve — jó lélekkel, ha lehet még jobban teeljen meg hivatásának.

TÁRGZA.

Az újév hajnalán.

Egy újabb évet kell temetnünk bus téli alkonyon.
Hogy mit hozott, jót-e vagy rosszat, Ne tündöjünk azon,
A multon változtatnunk többet,
Tudjuk, hogy nem lehet...
S így változatlan öröjünk le
A sok-sok éveket...

A hajnalpir szebb, mint az alkony: Mosolyogva csillogó.
Aztán letűnik a mosolygás,
A fény, az oly bohó!
S marad egy bágyadt fény sugar: csak,
Mely rámveti a színét
Zokogva, mint ki siratja
Haldokló életét.

S így mulik el az évek sorja,
Tavasra így jön ős.
Es így temetjük el: a muló,
Elröppendő időt.
Igy értünk be a révbé lassan,
Vonszolva terheln.
A multba nézve, s a jövőbe,
Mely bizátoán int!

Alkonyatra áll a nap korongja
Fényét reánk veti.
Egy pillanat! s az éjbe omlik,
Mely végleg eléli.
Egy pillanat! s felül a hajnal
Szép rözspirja vár.
S fölénk fényásártort vet mosolyogva
A sok reménysugar

Láng Jenő

Az én életem.

Elbeszéli egy szórakozott, ideges ember.

Tetszik tudni, én szörnyen ideges em- ber vagyok. Ha például este a csizmahuzó- mat nem találom az ágy mellett, rögtön neki megyek szekrénynek, ládának, asztalfióknak, még a falat is megkopogatom, török, zuzok, ütök, magam is kapok és végeztem ott va- gyok, hol előbb, nincs csizmahuzó. Azaz par- don, mégsem ott vagyok. mert a szekrény- ből, ládából kihányt évtizedes ócska cipők, ruhák, cserryyök, botok, kalapok stb. áthág- hatatlan torlaszokat képeznek szobám köze- pén, a melyeken még a keresztülhatolás meg- kísérlése is életveszélylyel jár.

Most már gondolja el csak kérem, ha egy árva csizmahuzó ny röhör lözhet elő- natani, micsoda fogéimogatókat, ochaftó- sokat, dumkításokat szüher az, ha otthon felejttem a pénzes tárcsámat; vagy ha szalon-

kabát helyett irodai öltözetben megyek el a tanácsos ur estélyére: vagy ha az anyósom, előleges bejentes nélkül, a szokás lehetősé- gét megátolva, váratlanul btoppan hozzám.

Vagy ha véletlenül a kutyám tarkára lépek, az visítva rohan a konyhába, ott fel- dönti az edényeket. A kutya ordít, a cseléd a kutyára kiabál, a feleségem a cselédre, én a feleségemre, cselédre, és kutyáram, ezek pedig valamennyien én rám. Még jó szerencse, hogy a kutya bele nem kapaszkodik a lábikrámba, pedig azt is megtéhetné, én jó bolond talán nem is tiltakoznám ellene

S a mellett olyan szórakozott vagyok, hogy a fülem mellé dugott tollat egy álló óráig keresem, káromkodom, toporzékolok: kikiáltok az inasnak; „Jancsi!”

Jancsi rögtön szolgálatkészen belép.

„Hol a toll te gazember. Add elő, mert megfojtó’ak.”

Jancsi hátrahököl, azután szélesre nyi- ja a száját s impertinensül nevetni kezd:

„Hihihi... h..huhuhu... hahaha.”

„Mit nevezsz te lökött, te betyár, te akasztófavirág, mindjárt levágom az orrodat.”

Jancsi megjéid, azután kibök:

Hihi... a toll, huhuhu... a nagysá- gos ur höhöhö... füle mellett hahaha...

S rohan ki, mert jól tudja a gazember, hogy s rohan ki, mert jól tudja a gazember, hogy meg- En fogom a kérdéses tollat, levágom a

oly dolgokat, melyek válamennyiönket büszkeséggel tölt el.

Vagy nem-e örvendeztet-e meg mindén hazáit az, hogy szerett királyunk unokája szive választottjához ment férjhez?

Királyi várpalatánk röviddel ezelt állandó lakót kapott, aki magyar királyi herceg s így beteljesült régi kívánságunk: a magyar udvartartás.

Kolozsvárt a legnagyobb magyar királynak emelte emléket, mely Fadrusz mester genialitását dicséri. A szobor leleplezésénél egy királyi herceg vett részt királyunk képviselőben.

Az arisztokrácia is kilépett a porondra, hogy enyhítse a szegények nyomorát — a karusszeljének rendezésével. A rég elmult lovagok káprázatos pompája tárult itt elénk.

S most tekintünk vissza az elmult évre és nézzünk reményteljesen a jövő elé. Nem tört még le minden oszlop, vannak még férfaink, kik szívükön viselik a haza javát, vannak még férfaink, kik a szegények gyámoltalanokon segíteni igyekeznek.

S mi történt a külföldön? Ott is, mint mindenütt másutt öröm és bu váltakozva fordul elő.

Mily ujongással fogadta az angol nép királya felépülését és mennyi hódolattal halmozta el megkoronáztatása alkalmával!

Mennyi hálaima szállt ég felé a délafrikai boldogtalan háboru befejezése után. A bur nép ismét foglalkozása után láthat. Hősies védekezése a világtörténelek egy kimagasló eseménye és Delarei, de Wet, Botha Lajos és sok más bur szabadságharcos tündöklő példái a hazájukat imádó, önfelelőző hősöknek.

Egy nagy katasztrófa, minő az ó-kor óta nem volt, a martinique-set

piére-i csapás, melynek 30,000 ember esett áldozatul néhány perc alatt, az egész világot részvéttel költette föl.

Se visszpillantás után vizsgáljuk meg, vajon megfeleltünk-e minden kötelességeinknek és fogadjuk meg, hogy a jövő évben, fokozott mértékben fogjuk teljesíteni emberbaráti kötelességeinket.

Az újév kezdetén pedig — az év első órájában emlékezzünk fel poharunkat és üritsük barátaink és olvasóink egészségére, kívánván nekik:

„Boldog újévet!”

Iparosainkhoz!

A világ kezele óta az erősebb mindig elnyomta a gyengébbet, látjuk ezt már az első emberpár közvetlen utódainál Kain és Ábelnél, itt az ok az irigység volt: s míg az oka még ma is annak, hogy egyik, a másikat elnyomni akarja, ma is csak az irigység azaz hogy egyik ember nem elégszik meg azzal, hogy neki elég a jövedelme hanem arra törekszik, hogy embertársát elnyomja, ha mindjárt az ő jövedelme nem is szaporodik ez által, de ha a másikat elnyomja, úgy az övé nagyobbnak látszik és hiúsága ki van elégítve.

De hogy védekezzék a gyenge az erős ellen, vagyis a szegény a gazdag ellen, mert aki gazdag, az már erős is ugyanis a mai korban a sok gyáva ember az erősebb és a gazdagabb mellé húzódik és az esetleges rövid ideig tartó látszólagos csekély anyagi haszonnért kartársait cserben hagyja, azért mondom rövid ideig tartó, mert az erősebbnek csakis addig kellene, míg a gyengébbek tömörölni, egyesülni akar-

nak az erősebb, vagyis ellenségeik ellen és mikor az erősebbek az áruló gyengékkel egyesülten élértek céljukat és az ügyet mely az összeségnek hasznára vált volna elbuktatták, akkor az áruló gyengéket utjokra bocsátják.

Igy vagyunk a jászapáti ipartestülettel is, van egypár erősebb ember és ezek az áruló gyávakkal egyelőre megakadályozták az ipartestület létesítést, de reméljük, hogy csak rövid időre, mert talán csak itt Jászapátiban is léteznek józanabb gondolkodású iparosok, akik belátják, hogy az ipartestület létesítése által iparosainkra mennyi előny származna, mert mi az ipartestület, ez ép anyyi mint egy országnak az önkormányzata, most a bur háboru békekötésekor is mily erőfeszítéssel vitték a bur megbízottak kezestül, hogy majd önkormányzatot is kapjanak és mi kiknek csak egy kis öszszetartás kellene, hogy ezen önkormányzatot megkapjuk, egypár erősebb ember és a hozzájuk csatlakozó gyávák által az meghiusítatik és ne tessék azon megütközni, hogy a gyáva szót annyit hangoztatom, de enyhéb kifejezést nem használhatok oly emberekkel szemben akik először aláírják hogy legyen ipartestület és aztán pedig gyáván az erősebb mellé húzódnak és így nemcsak társaiknak, hanem majd befogják látni hogy maguknak is kárakra voltak.

És midőn most iparosársaimat a tett mezejére föl hívom, hogy önkormányzatunkat vivjuk ki, nem mondjon isten hozzá! hanem a mielőbbi vizsontlításra.

Egy iparos

H I R E K.

(István napja). Deczember 26-án tegnap volt Koczka István földbirtokos és a jászapáti közönség elnöke igazgatójának neveneműjének ünnepi beszédét követően a magunkét is.

Hymen Jászapátin Fuchs Margitkának esküvője deczember 21-én volt Bogdán Gyula fővárosi hivatalnokkal. Sok szerencsét kívánunk az új párnak.

Választás Tiszasulnyon. A mezejett községi előjárásról választásnak az eredménye a következő: főbíró Gulyás János, törvénybíró Blanko András, pénztárnok Bajom István, közgyám Fehér István, belrendőr I. tan. Berényi Imre (uj), II. tan. Tóth István (uj), III. tan. Fekete János, IV. tan. Katona Mátyás (uj).

Sörtésvész. Jászkisér és Pusztakürtön a sörtésvész fellépett — s a község zárlat alá helyeztetett.

A tel áldozata Bátor Alajos helybeli földbirtokos tanyásának ha Tóth József vasárnap reggel viradóra egy szalmakazal tövében megfagyva találtatott.

Mulatság. A helybeli urj kaszinó ifjusága f. évi deczember hó 31-én táncmulatsággal egybekötve ténylek szilveszter-estélyt rendez. A rendező felkérésre Dr. Khindl Barna ur emleketek alatt, Pethes Tibor, Horváth Pál, Mezey Béla, Kanosó Mátyás, Kurucz János, Boros Ferenc és Heizinger János urak körtettek fel.

Zeneestély. A kaszinó zeneestélye f. hó 26-án és január 1-én az ünnepek miatt elmarad.

Tisztultatás. F. évi deczember hó 23-án Szolnokon megtartott tisztultatás alkalmával az üresedésben lévő 3 és 4-ik aljegyzői állásra Gosztonyi Sándor és Dr. Nagy Otto járásunk szolgabírája választott meg, az így üresedésbe jött szolgabírói állásra pedig Back Andor közleg. gyakornok lett megválasztva örösi szótöbbséggel Mallár Sándor és Báthor Miklós közleg. gyakornokok ellenében. Gratulálunk.

Választás Jászapátiban. Az előjárásági tagok választása f. hó 30-án kedden fog megtörténni, az új képviselő testület megalakítása pedig f. hó 27-én szombatot meg. Cseh József járásunk főszolgabírájának elnökléte alatt.

Községi képviselők névjegyzéke az 1903 évre. Virilisek: Pethes Antal földbirtokos. Antal Sándor földbirtokos, Főtisztelendő Fülöp Ferenc plébános, Pethes Pál kir. közlegyző, Vágó Pál festőművész, Koczka István földbirtokos, Horváth Lajos ügyvéd, Khindl Dezső ügyvéd, Utasi Imre földbirtokos. Dóna Géza földbirtokos, Dósa János földbirtokos, Frievaldszky János ügyvéd, Borbás Mihály földbirtokos, Mihályi Kálmán földbirtokos, Kis M János földbirtokos, Borbás Miklós földbirtokos, Bátor Balázs földbirtokos, Farkas L József földbirtokos, dr. Khindl Barna orvos, mint Mihályi István és Horváth Pál földbirtokos mint özv. Kálmán Miklósné megbízottjai. Választottak: Horvát László földbirtokos, Balla Miklós földbirtokos, Berki Balázs földbirtokos, Tóth Andor gőzmalom tulajdonos, dr. Büchler Pál orvos, Kilián Endre anyakönyvezető, Fuchs János jegyző. Alhályi V István faragó, Khindl Gyula főjegyző, Virág János földbirtokos, Rusvai Ferenc földbirtokos, Rusvai László földbirtokos, Járvas Márton földbirtokos, Berente Miklós földbirtokos, Kientzl József kereskedő, Tajti L János földbirtokos, Urbán László földbirtokos, Borbás F Istvan földbirtokos, Tajti Károly földbirtokos és a még f. hó 30-án megválasztandó előjárásági tagok.

Halálközö gondatlanság. Jászszentandrason f. hó 8-án Kéri Sándor J és féléves leánya, Anna, édes anyja vigyázatlanságának lett áldozata. Ugyanis anyja délben levette a forró levest és letette a földre, kis leánya ott játszadozva, abba háttal beledukott és súlyos égési sebeket szenvedve borzasztó kínok között f. hó 21-én meghalt. — A bíróság azon okból, hogy forog e fenn gondatlanság a hullát felboncoltatta.

Jászszentandrásai választás! F. hó 23-án megtartott, a II. jegyzői állásra Gergely Antal az irnoki állásra pedig Kis János, nyug. tanitót választották meg egyhangulag.

Művelői előadás. Tegnap karácsony második napján Megtartott iparoskörti művelői előadás teljesen jól sikerült s szépszámu közönség volt jelen. Ez uttal különösen kikkel emelnünk Dávid Linuska, Mészáros Eszterik és Lédeczy B. Józsefet meglepő színpadi othoró-ságát, mozgását, értelmes beszédmodorát és öszszjátékát. A többi szereplők is azonban elismerést érdemelnek burgó s odanádó működésükert. Előadást reggelig tartó táncmulatság követte. Csak rajta várják minnél előbb az újabbat.

A reklám. A kereslet és kínálat leggyorsab, legkényelmesebb és legolcsóbb közvetítője a hirdetés-reklám, mely előmozdítja a forgalmat, befolyásolja a versenyt és az árak alakulását. A hirdetés az anyagi siker kulcsa, mely kitárja az üzletet és vállalatot kapult a nagyközönség előtt, egy hatalmas mágnes, mely a kereskedőhöz vonzza a vásárlókat. A reklám kivívó hatása éppoly befolyást gyakorol a kereskedelemre és iparra,

mint a nap csodátevő ereje a növényzetre; tehát éppoly nélkülözhetetlen, mint a gőzgépnek a gőz, növénynek a víz, embernek a levegő. Állandó, észszerű és ügyes reklámozás minden gyári-, kereskedelmi-, ipari-vállalatnak, üzletnek a lelke, rugója, az élető eleme; dusan kamatozik és idővel a befektetett tőke ezerszeresét hozza meg. Hogyan hol és mikor hirdethető a legsikeresebben, legjobban és legolcsóbban, megtudható az „Általános Tudóitató” hirdetési osztályánál (tulajdonos Leopold Gyula szerkesztő) Budapest, Erzsébet körút 54. ahol kiváló szakértelemmel, felülmúlhatatlan pontossággal, odaadó lelkesmeretességgel és nagyon olcsón eszközölnék bármiféle hirdetéseket, reklámokat úgy az öszszes budapesti és vidéki, mint az öszszes külföldi lapokban.

TÁRSASÁG.

Véres Glória.

Irta: Tábori Róbert.

(Folytatás.)

— Mit akar megtudni?
— Hogy igazam volt-e; amikor önben hittem.
— Nem volt igaz,
— Hogyan?
— Mit akar még egyelet? A lelkeim roncsait mutassam be önnek a mult maradt foszlányait? Jó, hát legyen! De juson eszébe, hogy ön akarta.

Igazán szerettem mikor megkérte kezemet, megvoltam győződve, hogy nincs-nálam boldogabb lény kerek e földön és föltemtem magamban, hogy ennyi idővert hálás leszek. Ma már megmondhatom, hogy nagyon, de nagyon szerettem.

— Köszönöm Edith, köszönöm!
— De becsültem is különösen azért, mivel egészen más volt, mint a modern férfiak és sohase hallottam ajkairól léha kifejezést. Apám is azt mondta: „Boldog leszel leányom, e férfiú oldalán, mert ő igazán lovagias és becsületes-seg példányképe.”

— Tudja-e, hogy édes apját a mult héten temetük el? — kérdezte a férfi.
— Tudom. Olvastam az újságban.
— Mért nem jött el a temetésre?

— Majd nem tudja később... A lapok elég szépen siratták el az öreg tudóst és nem szorult rá az én könyeimre. De különös egy, amely azt írta, hogy a közép-kori áramcsinálók hű utóda volt, egy elkésett alkímista, aki mindenféle misztikus kísérletben verte el vagonját. Hát annyiban igazza volt, hogy atyámat kísérletei nem gazdagították meg és hogy a legutolsó repülőgép problémájára ráment vagonunk utolsó maradéka is Olyan szegények voltunk már ekkor, hogy még a hajlékkal is adósok maradtunk.

— Szegény Edith! Miért nem szólt nekem?

— Mert én sem tudtam, hogy milyen nagy baj. Láttam ugyan, hogy mindenféle gyanus alak jár bejár nálunk, emberi alakban öltözött ebek, akik csak lesik, hogy mikor esik össze a hajszolt val, hogy meghoranják és szétmarcangolják; de hisz én nem érttem a vadászathoz és sejtelmem sem volt a szegény vad erőlködéseiről. Csupán akkor ébredtem fel, mikor már rám került a sor a nagy halálban.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A méhek itatója. Ha a méhes közelében patak vagy forrás nincs itatót kell fölláttanunk, mert a méheknek a vízre, különösen fásitások, nagy szükségük van. Viz hiányába szomjkórba esnek a méhek és elpusztulnak. Ez a betegség leginkább tavaszkor, de nyáron is fordulhat elő, ha a család öreg méheit, azokat is, melyek vizet hordnak, elveszti. A betegség jele hogy a kas fenekén sok holt méh és megcukrosodott méz van. Az itató kis válu vagy teknő lehet, amelybe hogy a méhek meg ne fuladjanak, nádat vagy szalmaszálakat tesznek. Czélszerűbb, ha az itatóba olyan deszkát teszünk, mely sok helyen vastagon ki van furva. Amint a víz fogy, a lyukas deszka alább és alább száll és neiu engedi a méheket vízbe fulladni. Az itatóra a méhes előtt már azért is van szükség hogy a méhek ne legyenek kénytelenek messziről vizet hordani.

Égési és forrázai sebek gyógyítása. Az ilyen helyzet mindjárt, mihelyt a baj megesett, kenjük be sózatlan vajjal, vagy tojás fehérjével és szorgalmasan borogassuk mentől hidegebb vízbe mártott ruhával. Ha hólyagok képződnek, ezeket ki kell szurni, hogy a vizők kifolják. Ha pedig eleven seb támad, akkor az olomecetes faolajjal (a patikába lehet kapni) áztatott ruhával borítsuk be s erre alkalmazzuk aztán az említett hideg borogatást, míg csak a gyulladás el nem mulik.

VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁRI RÉSZVÉNYEIRE, SZERZŐJEKRE, ÁLLAMPÁIROKRA KÖLCSÖNT... HECHT BANKHÁZ BUDAPEST, FERENCZKERTE 6.

Szerkesztői üzenetek.

László A. Legyeltóti. Csöppentsen már valamit, könyvéről pedig írjon kis ismertetést! Munkatársainkhoz. Felkérjük munkatársainkat, hogy közírataikat, ezentúl ne László Andor, hanem szerkesztőségünkbe, küldjék be.

Egy iparcsás. Beküldött cikket közöljük, további közleményeit is szivesen vesszük.

Petefős szerkesztő, kiadó és felelős: Galamb Zoltán.

Főmunkatárs: Pethes Tibor.

földre ráírok. De mást mit tehetek? A magam fület kellene ugyan megbálnom, mert ez az átkozott volt a hibás, az egésznek okozója, ez fedte el a keresett tollat, de én egyéniségem iránti előszeretetből, mégis Jancsiára pályáztam, de minthogy Jancsi elmeszelt, nem maradt más hátra, mint egy keserű sóhaj: „Oh Istenem miért is teremttél fületet az emberi nemnek.”

Azután kifuttam magamat. Sokáig tartott, míg lecsendesedtem. Végre megnyugodtam. Szivarra gyujtok, s még egy nótát is elfüttyölök a nyugalmas délután reményben.

Egyszerre csak kopognak az ajtómon. Nini, talán csak nem a szőke haju Mariska jön már? Hisz még csak két óra van?

„Szabad.”
„Khm, hm, hm, khm, csisz, csisz... alászolgája, jó napot kívánok.” „Jó napot.” Van szerencsém bemutatni magamat; Kavaró Ábris vagyok, a karabügözdí prominenzgyár utazója.

Karabügözd? Prominenzgyár? Miközöm nekem a karabügözdí prominenzgyárhoz, meg annak az utazójához? Es mi köze a karabügözdí prominenzgyárnak és az ő utazójának én hozzám. Nagyszerű!!! Még csak ez volt hátra.

Ö . . . ő . . . örvendez. Mivel szol-

„Oh kérem — mondja ő — oly hangon, melyért a nyakát szerettem volna egy kicsit megsimogatni, — gyárunkban kaphatók a legjobb fajta prominenz cukrok. Finomak, olesók.

Gyomorfájás, gégehurut, köhögés ellen a legjobb szer

Mi a manó! Csak nem kívánja ez nekem, hogy az ő prominenz cukorjainak kedvéért gyomorfájásom, gégehurutom legyen. Hogy a kacsaringós istenyiia tüné meg a gyárát, prominenzját, meg magát is. Oda a délutánom.

„Hallja maga — rivaltam rá — nekem se a gyomrom nem faj, se hurutom nincsen. Vigye a prominenzját a pokolba.”

„De kérem, kérem, a legjobb és legfinomabbak. Tessék felkeresni az öszszes fővárosi cukorgyárakat, sehol sem kapja meg oly olcsón. Gyárunk ö, külön felül franco küldi a: árur, csomagolást sem számít.”

„Hallja csomagolják be magát az ördögök és szállítsák franco a pokolba. Ha rögtön nem takarodik, kidobom az ajtón.”

„De kérem, a legjobb, legfinomabb . . .”

„Micsoda, megakar ölni? Jancsi! Jancsi! Beszélj, én intek, az ajtó kinyílik, az utazó reptül, a kufferja utána. Gurult a legutolsó lépcsőig, ott fölkel és visszarenditott: „Attentat, erőszak, följelentem, becsukotom.”

Becsaptam az ajtót. Huh . . . hogy szét nem téphetem a nyomorultat.

Hát mondja meg iram dot ez? Kulya vagyok én, vagy majom, kit porázon vezetnek? Megyek az amerikai öserdőkbe, hogy embert ne lássak.

Dukász Miksa.

681 sz.
vh. 1902.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi 60 t. cz. 102 §-a alapján ezennel közhírré teszi, hogy a jászapáti kir. járásbírósa 1902. V. 142 sz. végzése folytán Dr. Valda Soma ügyvéd által képv. „Jászvidéki Takarékpénztár” javára Tóth Mátyas és társai kötelki lakosok ellen 260 kor. s jár erejéig 1902 évi Május hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1173 kor. 60 fillére becsült következő ingóságok, u. m.: lovák; kocsi; butorok, ágyneműek és stb. nyilvános árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a jászapáti kir. járásbírósa 1902 évi V 142/3 sz. végzése folytán 260 kor. tőkekövetelés — ennek 1902 évi február hó 10-től járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 83 kor. 25 fillérben megállapított, valamint a még felülmerülő költségek erejéig Május 1-én, Tóth Mátyas és neje Pezzeri Rozál lakásán Kötelken leendő eszközzésére az

1903. évi Január hó 8-ik napjának d. e. 9 órája

határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok a legtöbbet ígérnek azonnali fizetés mellett becsáron alul is eladatni fognak.

Felhívtnak mindazok kik az elárverendő ingóságok vételárából végrehajtható megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy ebbeli igényeiket az árverés megkezdéseig alulírott nál jelentsek be.

Kelt Jászapáti, 1902. évi Deczember hó 20-án.

Szvittek
kir. bír. végrh.

Magyar **fasték-, kence- és lakkgár**
KRAYER E. és T_a
— Jézset főherceg udvari szállítója
& magyar államvasptak és más nagy vállalatok szállítója —
BUDAPEST, V., VACZI-ÚT 6. SZÁM.

SZABADALMAKAT
ÉRTÉKESÍTŐ VÁLLALAT
PÁSZTOR (TÖRVEI ÉS CZIZ)
BUDAPEST, ERZSÉBET-KÖRÜT 17.
Megszerez az szabadalmakat, finanszíroz találmányokat, beajánlja a védjegyeket és mástrakat.
FELVILÁGOSÍTÁS DÍJTALAN.

Uj! Aranyozó, melyvel mindenki azonnal moshatóan újja aranyozhat: tükör- és képkeretet, szobrot, virágszalt, templomcallárt stb. — Egy üveg ecsettel 80 kr., 1/2 literes üveg frt 1.50, 1 literes nagy üveg 3 frt. — Sport-cikkék, gyermekjátékszerek, háztartási- és epédő asztal-kellékek, utazás- és betegápoláshoz való tárgyak felül, nagy, képes árjegyzékét bérmentve I. Ud **KERTÉSZ TÓDOR** Budapest, IV., Kristóf-tér.

Fontos minden magyarosoknak!
Szükséglete beazonosítás előtt ne mossa el
Alapítvány 1900.
Tausky J. Fiai
ruha- és fohérematik-gyártói
Pozsony
A speciális árjegyzék, mely különféle csinosított és összeállított **bolongyo-költögetéseket** tartalmaz, bérmentesen megkaphatni.
Megbízható csaj! **Fontos kiemelkedés!**
Külföldi árak! **16 szék!**

REICH L. FIAI
Ingyenre, az. és kir. udvari szállítók
BUDAPEST, VII. ker., Lövőde-tér 2. szám.
Ajánlják legjobb minőségben gyártott **Syphon** és **gaszpa** palackokat legkisebb árak mellett és pedig:
1 Lásd kb. 900 dr. 16 üveges szina. fohér v. világos kék (aquamarin) szina Syphonpalackot talpal vagy talp nélkül: 62 korona
1 Lásd kb. 300 dr. gaszpa-palackot gumigyűrűvel és üveg-golyóval ellátva, fehér vagy világos kék (aquamarin) szina, magva vagy alacsony alak: 52 korona
Szállítva a csomagolást beleértve, Budapesti pályaudvarig bérmentve, készpénzértéssel ellenében 2% + 10 lóra rendelés után 3% rabatt. Más nagyvételű és különféle átalakítás törvényesen védett alakokat megfelelően olcsón szállítunk. Préselt iratok vagy cégvédelmeknél csak az elkészítési költségvetést számítjuk, ellenben az alak és kibérelt költség nem számítjuk. Meggyőződik még, hogy megvásárolt a legjobb gyomár: Syphonpalackaink Magyarországon csak kizárólagosan közvetlen a mi gyárunkból érkezik be.

NEUSTEIN FÜLÖP
czukrozott hashajtó labdaccai
Már évek óta a legelőkelőbb orvosok, mint hashajtó és oldószer ajánlanak: nem gutoliak az emésztést és teljesen ártalmatlanok. Czukrozott külsőjük v. gitt még gyermekek is szívesen veszik.
Egy 15 pillulát tartalmazó doboz 30 fill., egy tükercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pillulát tartalmaz, csak 2 kor. — 2 kor. 45 fill. előlegtel beküldése után 1 tükercs portómentesen küldjük meg.
Óvatos Utazásoktól különösen óvakodjunk.
NEUSTEIN FÜLÖP
„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerárú
Wien, I., Plankengasse 6.

DEHMAL KÁROLY
zongora-gyáros
kizárólag kitűnő külföldi gyártmányok raktára és kölcsönző-intézet.
Budapest, IV., Károly-körút 20.

Minden nap friss pörkölés
10 **KÁVÉ** olcsó
1 Kgr. pörkölt/kávé 1 frt 85 kr.
1 „ nyers „ 1 „ 68 „
Postacromag 4 1/2 klla kávé portómentesen küldjük.
BRÜLL GYULA (SZENES SÁNDOR UTÓDA)
Budapest, V., Náder utca 16.

MAGYAR IPAR
Következőn felsorolt saját készítményő jó minőségű árúknak **árjegyzékét** áttekinthetően ajánljuk.
1 drb. bécsi piros paplan . . . . . 1 frt 80
1 drb. bordon . . . . . 2 „ 80
1 „ Satin Cachmir paplan . . . . . 3 „ 80
1 „ atlasz Cachmir paplan . . . . . 5 „ 20
1 „ selyem atlasz . . . . . 8 „ 50
3 részű volin matracs . . . . . 4 „ 50
1 „ Crin de Afrique . . . . . 7 „ —
1 „ szőr . . . . . 10 „ —
1 „ szalmaszak letűzve . . . . . 11 „ —
1 drb. acél sodrony ágybetét . . . . . 2 „ 20
1 „ párnázott ruganyos matracs . . . . . 5 „ 50
1 „ összehajtható vasúgyi tengerifü matracs . . . . . 10 „ —
1 drb. flanel takaró . . . . . 1 „ 50
1 asztal, 2 ágyterítő . . . . . 5 „ 80
Gichner Mór és Testvére
Budapest, IV., Múzeum-körút 27. szám.

Tanningene a legelőkelőbb és legújabb generáció szőrtisztító, barna és fekete. Ára 5 kor.
A szájak és fogaknak **OSAN** K. 1.76 és legeslegjobb 88 fill.
Czorny-főle keletl **RÓZSATEJ** a legjobb és legújabb generáció szőrtisztító. 1 üveg ára 2 korona. Ebből 100 fill. becsám-azonyon 60 fillér.
Fészétkészítők hely: Czorny J. Antea, Bécs, XVII., Carl Ludwigstr. 6.

Budapesti malomépítészeti és gépgyár
PODVINECZ ÉS HEISLER
BUDAPEST, VACZI-UT 14/V.
GYÁRT:
BENZIN MOTOROKAT ÉS BENZIN LOKOMOBILOKAT szalagos vezérművel 2-50 lóerőig.
Megbízható képviselők kerestetnek.

Lohr Mária Csé. ke., vegyészeti tisztító és műfeszítő intézete
(ezelőtt Kronfuszt). Telefon
Megbízások átvételnek. 5708.
VIII. Baross-utca 85

Hirdetéseket
jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal.

Vérgyógyítás (Hemopatia). Uj és eredeti 15 év óta kipróbált gyógymód, amely hazánk és a külföldi jobb körökben általános használatára kélvendő. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asztma, szív-, gyomor-, hólyag és idegbajokban, vér- és borbantalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdés bealtát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában és tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalkotója Dr. Kovács J. fővárosi orvos, a kinek **Budapestben, V., Vaczi-körút 18. sz.** alatt egy ezen célra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, akik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol.

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE

1902-1919. /1-16.évf./

Jászapáti.

Megj.: hetenként.

Szépirodalmi, társadalmi és közgazdasági lap.

Szünetelt: 1915. márc.28[?] -1919.márc.22.

A felvételeket az Országos Széchényi
Könyvtár H 1.406.számú anyagáról készítettük.

1902. /1.évf./

dec. 6-dec. 27.

1-4.szám.

Hiány: 39.sz.